

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen

Vissa förfarandefrågor på punktskatteområdet

Juni 2011

Innehållsförteckning

1	Sammanfattning.....	4
2	Lagförslag.....	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt.....	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt.....	12
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	19
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.....	26
2.5	Förslag till lag om ändring av lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	33
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (2009:1496) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	35
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (2009:1497) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	37
2.8	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (0000:000).....	39
3	Bakgrund till ärendet.....	40
4	Punktskatteförfarandet vid import.....	40
4.1	Bakgrund och gällande rätt.....	40
4.2	Import inom ramen för punktskattedirektivet.....	42
4.3	Import utanför ramen för punktskattedirektivet.....	45
4.4	Registrerade avsändare.....	47
5	Anpassning av vissa bestämmelser avseende Skatteverkets beskattningsdatabas till det datoriserade systemet.....	48
5.1	Bakgrund och gällande rätt.....	48
5.2	Uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet, EMCS.....	53
5.3	Tullverkets direktåtkomst.....	55
5.4	Sekretessfrågor.....	58
5.5	Gallring.....	59
6	Ändrade bestämmelser om transportsäkerhet i vissa fall.....	61
6.1	Bakgrund och gällande rätt.....	61
6.2	Transportsäkerhet vid flyttningar av etylalkohol i bulk med fartyg och via rörledning.....	62
7	Flyttningar av varor från små vinproducenter.....	65
8	Förbättrade möjligheter till transportkontroll.....	66
8.1	Bakgrund och gällande rätt.....	66
8.2	Transportkontroll i lokaler.....	69
8.3	Skyldigheter för den som bedriver verksamhet i lokalen.....	74

9	Övriga frågor.....	75
10	Offentligfinansiella och andra effekter	76
10.1	Punktskatteförfarandet vid import	76
10.2	Anpassning av vissa bestämmelser avseende Skatteverkets beskattningsdatabas.....	77
10.3	Ändrade bestämmelser om transportsäkerhet i vissa fall77	
10.4	Flyttningar av varor från små vinproducenter	78
10.5	Förbättrade möjligheter till transportkontroll	78
11	Författningskommentar	79
11.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt	79
11.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt	81
11.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994: 1776) om skatt på energi.....	82
11.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.....	83
11.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	86
11.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:1496) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	87
11.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:1497) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	87
11.8	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (0000:000)	87

1 Sammanfattning

I promemorian föreslås vissa ändringar av förfarandebestämmelserna för punktskatter.

Inledningsvis föreslås vissa ändringar av förfarandebestämmelserna vid import av punktskattepliktiga varor från tredje land. Ändringarna avser att bättre genomföra det s.k. punktskattedirektivet (rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, EUT L 9, 14.1.2009, s. 12, Celex 32008L0118) till svensk rätt samt undanröja vissa ottydligheter vid tillämpningen.

Det föreslås vidare vissa anpassningar av bestämmelserna om hantering av uppgifter i Skatteverkets beskattningsdatabas samt Tullverkets direktåtkomst till sådana uppgifter. Ändringarna föranleds av det nya datoriserade systemet för kontroll av transporter av punktskattepliktiga varor som infördes genom punktskattedirektivet.

Utöver detta föreslås i promemorian vissa förbättrade möjligheter för Tullverket att kontrollera punktskattepliktiga varor som förvaras i en lokal i samband med att de av-, på- eller omlastas under en pågående flyttning. Genom ändringarna kan kontrollen ske enklare och effektivare för såväl Tullverket som aktörerna.

En upplagshavare eller registrerad avsändare som avser att flytta punktskattepliktiga varor under skatteuppskov ska innan flyttningen påbörjas ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren eller den registrerade avsändaren i Sverige eller i ett annat EU-land. I promemorian föreslås vissa ändringar av bestämmelserna om transportsäkerhet vad gäller etylalkohol.

I promemorian föreslås slutligen en ny bestämmelse vad avser flyttningar av alkoholvaror från små vinproducenter i andra medlemsstater inom EU. I punktskattedirektivet ges medlemsstaterna möjlighet att för små vinproducenter införa särskilda undantag från bl.a. de krav som uppställs för att varor ska anses flyttas under uppskovsförfarande. En särskilda bestämmelse om att sådana varor omfattas av uppskovsförfarandet när de flyttas på svenskt territorium bör införas i den svenska lagstiftningen.

Förslagen föranleder ändringar i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, lagen (2009:1496) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2009:1497) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi och skatteförfarandelagen (0000:000).

2 Lagförslag

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Häri genom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1563) om tobaksskatt dels att 28 c § ska upphöra att gälla, dels att 9, 9 a-9 c, 13, 18, 19, 20, 23, 37, 39 och 40 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §¹

Skattskyldig är den som

1. i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 10 § hanterar tobaksvaror enligt uppskovsförfarandet,

2. har godkänts som varumottagare enligt 13 eller 14 §, 2. i egenskap av godkänd varumottagare enligt 13 eller 14 § tar emot tobaksvaror enligt uppskovsförfarandet,

3. har godkänts som registrerad avsändare enligt 15 §,

4. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 16 eller 16 b §, 3. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 16 eller 16 b §,

5. tar emot beskattade tobaksvaror enligt 16 c §, 4. tar emot beskattade tobaksvaror enligt 16 c §,

6. för in eller tar emot beskattade tobaksvaror från ett annat EU-land till Sverige enligt 17 §, 5. för in eller tar emot beskattade tobaksvaror från ett annat EU-land till Sverige enligt 17 §,

7. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag, 6. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag,

8. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller 7. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller

9. i annat fall än som avses i 1-8, innehar skattepliktiga tobaksvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för varorna har redovisats här. 8. i annat fall än som avses i 1-7, innehar skattepliktiga tobaksvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för varorna har redovisats här.

¹ Senaste lydelse 2011:285.

Att varor används för annat än avsett ändamål ska i denna lag likställas med att de går förlorade.

Första stycket 6 och 9 gäller inte den som för yrkesmässig försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land förvarar tobaksvaror, för de varor som inte är till försäljning på svenskt territorium.

Första stycket 5 och 8 gäller inte den som för yrkesmässig försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land förvarar tobaksvaror, för de varor som inte är till försäljning på svenskt territorium.

9 a §²

Från skattskyldighet enligt 9 § första stycket 6 och 9 undantas varor som förs in till Sverige

Från skattskyldighet enligt 9 § första stycket 5 och 8 undantas varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 31 d §,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Regler om beskattning i vissa fall av införsel enligt första stycket 2 finns i lagen (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror.

9 b §³

Från skattskyldighet enligt 9 § första stycket 8 undantas varor som förvärvats skattefritt enligt 31 e § och som förstörts genom oförutsedda händelser eller force majeure.

Från skattskyldighet enligt 9 § första stycket 7 undantas varor som förvärvats skattefritt enligt 31 e § och som förstörts genom oförutsedda händelser eller force majeure.

9 c §⁴

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

² Senaste lydelse 2011:285.

³ Senaste lydelse 2009:1501.

⁴ Senaste lydelse 2011:285.

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska förtullas i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) åberopas: innehavaren av tillståndet.

Med tullskuld förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. Med unionsvara förstås detsamma som med gemenskapsvara i den förordningen.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 8 b och 8 c §§.

13 §⁵

Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land, eller som yrkesmässigt från tredje land importerar skattepliktiga varor, får godkännas som registrerad varumottagare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land, får godkännas som registrerad varumottagare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som tas emot. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i 12 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på registrerad varumottagare.

18 §⁶

Tobaksskatt ska inte betalas för tobaksvaror som under ett uppskovsförfarande

⁵ Senaste lydelse 2011:285.

⁶ Senaste lydelse 2011:285.

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av

- a) varornas beskaffenhet,
 - b) oförutsedda händelser eller force majeure, eller
2. förstörts under tillsyn av Skatteverket.

Den som gör gällande att tobaksvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första och andra styckena gäller även beskattade tobaksvaror under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 17 § eller i 10 kap. 32 a § tredje stycket skattebetalningslagen (1997:483), eller

2. vid distansförsäljning, under säkerhet för skatten enligt 16 eller 16 b § eller 16 c § fullgjort deklarationsskyldigheten enligt 10 kap. 32 a § tredje stycket skattebetalningslagen.

19 §⁷

När skattepliktiga varor importeras av någon som inte är upplagshavare enligt 10 §, registrerad varumottagare enligt 13 § eller registrerad avsändare enligt 15 §, ska skatten betalas till Tullverket.

20 §⁸

Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 1 när
 - a) skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 8 b och 8 c §§,
 - b) skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,
 - c) skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller
 - d) godkännandet av skatteupplaget återkallas,
2. registrerad avsändare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 3, när skattepliktiga varor flyttas från en importplats på annat sätt än enligt 8 b och 8 c §§,

⁷ Senaste lydelse 2009:1501.

⁸ Senaste lydelse 2011:285.

3. varumottagare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 2, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

4. säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 4 respektive 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

5. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

6. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna tillverkas,

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 8, när varorna används för annat än avsett ändamål,

8. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 9, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande, och

9. den som är skattskyldig enligt 9 c § och som enligt 19 § ska betala skatten till Tullverket, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om det funnits skyldighet att betala tull. I fall som avses i 9 c § första stycket 3 inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet.

2. varumottagare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 2, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

3. säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 3 respektive 4, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

4. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

5. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6, när varorna tillverkas,

6. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande, och

8. den som är skattskyldig enligt 9 c §, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om det funnits skyldighet att betala tull. I fall som avses i 9 c § första stycket 3 inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet.

23 §⁹

Mottagningsrapport och exportrapport utgör bevis på att flyttningen avslutats på en sådan destination som avses i 8 b §.

Om det av andra skäl än de som anges i 24 § inte är möjligt för den som tar emot varor att lämna en mottagningsrapport via det datoriserade systemet, får det på annat sätt visas för Skatteverket att varorna nått den angivna destinationen (alternativt bevis).

När Skatteverket erhållit ett tillfredsställande alternativt bevis, ska verket intyga att flyttningen avslutats. Skatteverket ska informera den

⁹ Senaste lydelse 2011:285.

behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset och om att flyttningen avslutats.

Andra och tredje styckena gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I sådant fall ska Tullverket till Skatteverket lämna ett intyg enligt 22 § f andra eller tredje stycket.

Andra och tredje styckena gäller i tillämpliga delar när en exportrapport inte kan utfärdas via det datoriserade systemet. I sådant fall ska Tullverket till Skatteverket lämna ett intyg enligt 22 f § andra eller tredje stycket.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land tagit emot ett alternativt bevis som intygats på sådant sätt som avses i tredje stycket, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

37 §¹⁰

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) för import av snus eller tuggtobak från tredje land är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska förtullas i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att ett sådant enhetsstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) återopas: innehavaren av tillståndet.

Med tullskuld förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. Med unionsvara förstås detsamma som med gemenskapsvara i den förordningen.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, ägs av en godkänd lagerhållare enligt 38 §.

39 §¹¹

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är godkänd lagerhållare när

a) snus eller tuggtobak levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) snus eller tuggtobak tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

c) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar snus eller tuggtobak som då ingår i hans lager,

¹⁰ Senaste lydelse 2011:285.

¹¹ Senaste lydelse 2011:285.

2. den som är skattskyldig enligt 36 § 2, när snus eller tuggtobak tillverkas,

3. den som är skattskyldig enligt 36 § 3, när snus eller tuggtobak förs in till Sverige,

4. den som är skattskyldig enligt 36 § 4, när snus eller tuggtobak används för annat än avsett ändamål,

5. den som är skattskyldig enligt 37 § och som enligt 40 § ska betala skatten till Tullverket, när skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat. I fall som avses i 37 § första stycket 3 inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet.

5. den som är skattskyldig enligt 37 § när skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat. I fall som avses i 37 § första stycket 3 inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet.

40 §¹²

Om snus eller tuggtobak importeras av någon som inte är godkänd lagerhållare ska skatten betalas till Tullverket.

I övrigt tillämpas 30-31 e §§, 32 § första stycket 2 och 3 och andra stycket och 34 § även i fråga om snus och tuggtobak. Därvid ska vad som gäller om upplagshavare i stället gälla den som är godkänd lagerhållare.

Tullverket beslutar om tobaksskatt för den som enligt 37 § är skattskyldig vid import.

Bestämmelserna i 30-31 e §§, 32 § första stycket 2 och 3 och andra stycket och 34 § ska tillämpas även i fråga om snus och tuggtobak. Därvid ska vad som gäller om upplagshavare i stället gälla den som är godkänd lagerhållare.

En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på

1. tuggtobak som har levererats till en köpare i ett annat EU-land, och
2. tuggtobak och snus
 - a) för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som förvärvats från någon som inte är godkänd lagerhållare,
 - b) för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som innehas av lagerhållaren vid tidpunkten för godkännandet,
 - c) som har förstörts genom oförutsedda händelser eller force majeure,
 - d) som exporterats till tredje land eller förts till frizon eller frilager för annat ändamål än att förbrukas där, eller
 - e) som har levererats till en sådan köpare som avses i 3 kap. 30 a § första stycket 3, 3 a eller 4 mervärdesskattelagen (1994:200), i den omfattning som frihet från tobaksskatt gäller i det EU-landet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹² Senaste lydelse 2011:285.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Häri genom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1564) om alkoholskatt dels att 27 c §§ ska upphöra att gälla, dels att 7, 8, 8 a-8 c, 12, 14, 18 och 19 §§ ska ha följande lydelse, dels att det i lagen ska införas två nya bestämmelser, 7 f § och 10 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §¹

Alkoholskatt ska inte betalas för varor som

1. distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 3199/93 av den 22 november 1993 om ömsesidigt erkännande av förfaranden för att fullständigt denaturera alkohol för att erhålla punktskattebefrielse,

2. ingår i vinäger som hänförs till KN-nr 2209,

3. ingår i läkemedel,

4. ingår i smakämnen för tillverkning av livsmedel och drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 1,2 volymprocent,

5. ingår direkt i livsmedel eller som ingrediens i halvfabrikat för framställning av livsmedel, fyllda eller ej, förutsatt att alkoholhalten i varje enskilt fall inte överstiger 8,5 liter ren alkohol per 100 kilogram chokladprodukter och 5 liter ren alkohol per 100 kilogram av något annat livsmedel,

6. ingår i en vara som inte är avsedd att ätas eller drickas, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav,

7. under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av

a) varornas beskaffenhet,

b) oförutsedda händelser eller force majeure, eller

8. under ett uppskovsförfarande förstörts under tillsyn av Skatteverket.

Om varor som anges i första stycket 1 säljs till ett annat EU-land, ska de under transporten åtföljas av ett förenklat ledsagardokument som avsändaren har upprättat.

Den som gör gällande att alkoholvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, ska på ett tillfredsställande sätt kunna visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 7 och 8 och tredje stycket gäller även beskattade alkoholvaror under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige

¹ Senaste lydelse 2011:286.

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 16 § eller i 10 kap. 32 a § tredje stycket skattebetalningslagen (1997:483), eller

2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 15 eller 15 b § eller mottagare som avses i 15 c § fullgjort deklARATIONSSKYLDIGHETEN enligt 10 kap. 32 a § tredje stycket skattebetalningslagen.

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 16 § eller i 10 kap. 32 a § tredje stycket skattebetalningslagen (1997:483), eller

7 f §

Alkoholvaror som avsänds av en vinproducent som enligt nationella bestämmelser med stöd av artikel 40 i rådets direktiv 2008/118/EG undantas från kraven i kapitel IV i det direktivet och som flyttas under uppskovsförfarande enligt de nationella kraven i avsändarmedlemsstaten till en sådan destination som anges i artikel 17 i rådets direktiv 2008/118/EG, omfattas av bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarande i denna lag när varorna befinner sig på svenskt territorium.

8 §²

Skattskyldig är den som

1. i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 9 § hanterar alkoholvaror enligt uppskovsförfarandet,

2. har godkänts som varumottagare enligt 12 eller 13 §, 2. i egenskap av godkänd varumottagare enligt 12 eller 13 § tar emot alkoholvaror som flyttats enligt uppskovsförfarandet,

3. har godkänts som registrerad avsändare enligt 14 §,

4. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 15 eller 15 b §, 3. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 15 eller 15 b §,

5. tar emot beskattade alkoholvaror enligt 15 c §, 4. tar emot beskattade alkoholvaror enligt 15 c §,

6. för in eller tar emot beskattade alkoholvaror från ett annat EU-land till Sverige enligt 5. för in eller tar emot beskattade alkoholvaror från ett annat EU-land till Sverige enligt

² Senaste lydelse 2011:286.

16 §.

7. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag eller som annars i Sverige tillverkar mellanklassprodukter eller etylalkohol,

8. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller

9. i annat fall än som avses i 1-8, innehar skattepliktiga alkoholvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för varorna har redovisats här.

Att varor används för annat än avsett ändamål ska i denna lag likställas med att de går förlorade.

Första stycket 6 och 9 gäller inte den som för yrkesmässig försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land förvarar alkoholvaror, för de varor som inte är till försäljning på svenskt territorium.

16 §.

6. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag eller som annars i Sverige tillverkar mellanklassprodukter eller etylalkohol,

7. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller

8. i annat fall än som avses i 1-7, innehar skattepliktiga alkoholvaror utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för varorna har redovisats här.

Första stycket 5 och 8 gäller inte den som för yrkesmässig försäljning ombord på ett fartyg eller luftfartyg som går mellan Sverige och ett annat EU-land förvarar alkoholvaror, för de varor som inte är till försäljning på svenskt territorium.

8 a §³

Från skattskyldighet enligt 8 § första stycket 6 och 9 undantas varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 31 d §,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Från skattskyldighet enligt 8 § första stycket 5 och 8 undantas varor som förs in till Sverige

³ Senaste lydelse 2011:286.

8 b §⁴

Från skattskyldighet enligt 8 § första stycket 8 undantas varor som

Från skattskyldighet enligt 8 § första stycket 7 undantas varor som

1. förvärvats skattefritt enligt 31 h § och som förstörts genom oföretsedda händelser eller force majeure, eller

2. förvärvats skattefritt enligt 31 e § eller 32 § första stycket 5 och som förstörts under tillsyn av Skatteverket.

8 c §⁵

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska förtullas i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) återopas: innehavaren av tillståndet.

Med tullskuld förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. Med unionsvara förstås detsamma som med gemenskapsvara i den förordningen.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 7 b och 7 c §§.

10 a §

Vid flyttning enligt 10 § första stycket som sker i bulk med fartyg eller via rörledning och avser varor hänförliga till KN-nr 2207, ska säkerhet ställas med ett belopp som motsvarar tio procent av den skatt som belöper på dessa varor. Vid beräkningen av medeltalet enligt 10 § andra stycket ska i dessa fall tio procent av skatten på de varor som omfattas av en sådan flyttning ingå i beräknings-

⁴ Senaste lydelse 2009:1503.

⁵ Senaste lydelse 2011:286.

underlaget.

12 §⁶

Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land, eller som yrkesmässigt från tredje land importerar skattepliktiga varor, får godkännas som registrerad varumottagare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Den som avser att i Sverige yrkesmässigt ta emot varor som flyttas enligt ett uppskovsförfarande från ett annat EU-land, får godkännas som registrerad varumottagare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad varumottagare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

En registrerad varumottagare ska hos Skatteverket ställa säkerhet för betalning av skatten på de varor som tas emot. Säkerheten ska uppgå till ett belopp som motsvarar tio procent av den beräknade årliga skatten på varorna. Ställd säkerhet får tas i anspråk om skatten inte betalas i rätt tid.

Bestämmelserna i 11 § första och tredje styckena om återkallelse tillämpas även på registrerad varumottagare.

14 §⁷

Den som avser att i Sverige yrkesmässigt avsända varor under ett uppskovsförfarande, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, får godkännas som registrerad avsändare. För godkännande krävs att den som ansöker om att bli godkänd är lämplig att vara registrerad avsändare med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt.

Bestämmelserna om ställande av säkerhet för skatten i 10 § första och andra styckena och om återkallelse i 11 § första och tredje styckena tillämpas även på registrerad avsändare.

Bestämmelserna om ställande av säkerhet för skatten i 10 § första och andra styckena samt i 10 a § och om återkallelse i 11 § första och tredje styckena tillämpas även på registrerad avsändare.

18 §⁸

När skattepliktiga varor importeras av någon som inte är upplagshavare enligt 9 §, registrerad varumottagare enligt 12 § eller registrerad avsändare enligt 14 §, ska skatten betalas till Tullverket.

Tullverket beslutar om alkoholskatt för den som enligt 8 c § är skattskyldig vid import.

⁶ Senaste lydelse 2011:286.

⁷ Senaste lydelse 2009:1503.

⁸ Senaste lydelse 2009:1503.

Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 1 när
 - a) skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 7 b och 7 c §§,
 - b) skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,
 - c) skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller
 - d) godkännandet av skatteupplaget återkallas,
 2. registrerad avsändare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 3, när skattepliktiga varor flyttas från en importplats på annat sätt än enligt 7 b och 7 c §§,
 3. varumottagare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 2, vid mottagandet av skattepliktiga varor,
 4. säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 4 respektive 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,
 5. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,
 6. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 7, när varorna tillverkas,
 7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna används för annat än avsett ändamål,
 8. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 9, när varorna kom att innehåsa utanför ett uppskovsförfarande, och
 9. den som är skattskyldig enligt 8 c § och som enligt 18 § ska betala skatten till Tullverket, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om det funnits skyldighet att betala tull. I fall som avses i 8 c § första
2. varumottagare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 2, vid mottagandet av skattepliktiga varor,
 3. säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 3 respektive 4, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,
 4. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,
 5. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6, när varorna tillverkas,
 6. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,
 7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna kom att innehåsa utanför ett uppskovsförfarande, och
 8. den som är skattskyldig enligt 8 c §, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om det funnits skyldighet att betala tull. I fall som avses i 8 c § första stycket 3 inträder skattskyldigheten vid den

⁹ Senaste lydelse 2011:286.

stycket 3 inträder skattskyldig- tidpunkt då skyldighet att betala
heten vid den tidpunkt då tull inträder eller skulle ha inträtt i
skyldighet att betala tull inträder det andra EU-landet.
eller skulle ha inträtt i det andra
EU-landet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012. Äldre bestämmelser gäller
fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Häri genom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 6 kap. 15 § ska upphöra att gälla, dels att 2 kap. 1 och 11 §§, 4 kap. 1, 1 a, 1 b och 13 §§ och 5 kap. 1-5 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagna lydelse

2 kap.

1 §¹

Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1. 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för			
	a) miljöklass 1			
	– motorbensin	3 kr 6 öre per liter	2 kr 44 öre per liter	5 kr 50 öre per liter
	– alkylatbensin	1 kr 37 öre per liter	2 kr 44 öre per liter	3 kr 81 öre per liter
	b) miljöklass 2	3 kr 9 öre per liter	2 kr 44 öre per liter	5 kr 53 öre per liter
2. 2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1	3 kr 81 öre per liter	2 kr 44 öre per liter	6 kr 25 öre per liter
3. 2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
	a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C,	797 kr per m ³	3 017 kr per m ³	3 814 kr per m ³
	b) inte har försetts med märk- och färgämnen och ger minst 85 volymprocent			

¹ Senaste lydelse 2010:1821.

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
	destillat vid 350°C, tillhörig miljöklass 1	1 524 kr per m ³	3 017 kr per m ³	4 541 kr per m ³
	miljöklass 2	1 786 kr per m ³	3 017 kr per m ³	4 803 kr per m ³
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	1 924 kr per m ³	3 017 kr per m ³	4 941 kr per m ³
4. 2711 12 11– 2711 19 00	Gasol m.m. som används för a) drift av motor- drivet fordon, fär- tyg eller luftfartyg b) annat ändamål än som avses under a	0 kr per 1 000 kg	2 222 kr per 1 000 kg	2 222 kr per 1 000 kg
		1 024 kr per 1 000 kg	3 174 kr per 1 000 kg	4 198 kr per 1 000 kg
5. 2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för a) drift av motor- drivet fordon, fär- tyg eller luftfartyg b) annat ändamål än som avses under a	0 kr per 1 000 m ³	1 581 kr per 1 000 m ³	1 581 kr per 1 000 m ³
		880 kr per 1 000 m ³	2 259 kr per 1 000 m ³	3 139 kr per 1 000 m ³
6. 2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	605 kr per 1 000 kg	2 625 kr per 1 000 kg	3 230 kr per 1 000 kg

I fall som avses i 4 kap. 1 § 8 och 9 och 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

I fall som avses i 4 kap. 1 § 7 och 8 och 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

11 §²

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för

1. bränslen enligt KN-nr 4401 och 4402,
2. bränslen enligt KN-nr 2705, som uppkommit vid en process som avses i 6 a kap. 1 § 1 eller i 11 kap. 9 § 2, när dessa är avsedda att förbrukas, säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning,
3. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter,
4. bränsle enligt 1 kap. 3 a § som under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen gått förlorat och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle på grund av
 - a) bränslets beskaffenhet,
 - b) oföretsedda händelser eller force majeure.

² Senaste lydelse 2011:287.

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat, ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 4 och andra stycket gäller även beskattat bränsle under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 5 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 4 kap. 11 § eller i 10 kap. 32 a § tredje stycket skattebetalningslagen (1997:483) eller

2. vid distansförsäljning, under säkerhet för skatten enligt 4 kap. 9 eller 9 b § eller mottagare som avses i 4 kap. 10 § fullgjort deklarerings- och skyldigheterna enligt 10 kap. 32 a § tredje stycket skattebetalningslagen.

4 kap.

1 §³

Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt (skattskyldig) för bränslen som avses i 1 kap. 3 a § är den som

1. i egenskap av godkänd upplagshavare enligt 3 § hanterar bränsle enligt uppskovsförfarandet,

2. har godkänts som varumottagare enligt 6 eller 7 §,

3. har godkänts som registrerad avsändare enligt 8 §,

4. säljer bränsle till Sverige genom distansförsäljning enligt 9 eller 9 b §,

5. tar emot beskattat bränsle enligt 10 §,

6. för in eller tar emot beskattat bränsle från ett annat EU-land till Sverige enligt 11 §,

7. i Sverige yrkesmässigt tillverkar eller bearbetar bränsle utanför ett skatteupplag,

8. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men använder bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt ska betalas med

2. i egenskap av godkänd varumottagare enligt 6 eller 7 § tar emot bränsle enligt uppskovsförfarandet,

3. säljer bränsle till Sverige genom distansförsäljning enligt 9 eller 9 b §,

4. tar emot beskattat bränsle enligt 10 §,

5. för in eller tar emot beskattat bränsle från ett annat EU-land till Sverige enligt 11 §,

6. i Sverige yrkesmässigt tillverkar eller bearbetar bränsle utanför ett skatteupplag,

7. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men använder bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt ska betalas med

³ Senaste lydelse 2011:287.

högre belopp,

9. förvärvat bränsle som ger mindre destillat än 85 volymprocent vid 350 C och som använder bränslet för drift av motordrivna fordon,

10. i annat fall än som avses i 1-9, innehåller skattepliktigt bränsle utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för bränslet har redovisats här.

högre belopp,

8. förvärvat bränsle som ger mindre destillat än 85 volymprocent vid 350 C och som använder bränslet för drift av motordrivna fordon,

9. i annat fall än som avses i 1-8, innehåller skattepliktigt bränsle utanför ett uppskovsförfarande utan att skatten för bränslet har redovisats här.

1 a §⁴

Från skattskyldighet enligt 1 § första stycket 6 och 10 undantas

1. bränsle som förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 §,

2. motorbränsle som förs in till Sverige i normal bränsletank på motordrivna fordon eller till fordonet kopplad släpvagn, fartyg eller luftfartyg som används yrkesmässigt om bränslet är avsett att användas i motor på fordonet, släpvagnen, fartyget eller luftfartyget under transporten,

3. bränsle som förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat bränslet i ett annat EU-land och som själv transporterar bränslet hit, om bränslet är avsett för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket 3 gäller inte

1. motorbränsle som förs in till Sverige på annat sätt än i fordonstank, bränsletank på fartyg eller luftfartyg eller i reservdunk som rymmer högst 10 liter,

2. flytande bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3, och som

a) är avsett att förbrukas för uppvärmning här i landet, och

b) förs in hit på annat sätt än i tankfordon som används vid yrkesmässig handel med sådant bränsle.

1 b §⁵

Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslet som avses i 1 kap. 3 a § är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska förtullas i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt,

3. om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, i ett annat EU-land till följd av att ett sådant enhetstillstånd som

⁴ Senaste lydelse 2011:287.

⁵ Senaste lydelse 2011:287.

avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) åberopas: innehavaren av tillståndet.

Med tullskuld förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. Med unionsvara förstås detsamma som med gemenskapsvara i den förordningen.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas bränsle som, vid bränslets övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 3 a kap. 2 och 3 §§.

13 §⁶

Skattskyldig

1. för energiskatt för import av råttolja,
2. för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslen enligt 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6, andra bränslen enligt 3 § än sådana som avses i 1 kap. 3 a § samt av bränslen enligt 4 §, och

3. för svavelskatt för import av bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är,
a) om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

b) om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska förtullas i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt,

c) om skyldighet att betala tull med anledning av importen uppkommer, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, i ett annat EU-land till följd av att ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) åberopas: innehavaren av tillståndet.

Med tullskuld förstås detsamma som i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen. Med unionsvara förstås detsamma som med gemenskapsvara i den förordningen.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas bränsle som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92, ägs av en godkänd lagerhållare enligt 15 §.

5 kap.

1 §⁷

Skattskyldigheten inträder för

⁶ Senaste lydelse 2011:287.

⁷ Senaste lydelse 2009:1493.

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 1 när
 - a) bränsle tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 3 a kap. 2 och 3 §§,
 - b) bränsle tas emot på en direkt leveransplats,
 - c) bränsle tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller
 - d) godkännandet av skatteupplaget återkallas,
2. registrerad avsändare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 3, när bränsle flyttas från en importplats på annat sätt än enligt 3 a kap. 2 och 3 §§,
3. den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 10, när bränslet kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande.
2. den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 9, när bränslet kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande.

2 §⁸

Skattskyldigheten inträder

1. för varumottagare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 2, vid mottagandet av bränslet,
2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 6 eller 12 § 3, när bränslet förs in till Sverige, och
3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § eller 13 § *och som enligt 5 § ska betala skatten till Tullverket*, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om det funnits skyldighet att betala tull. I fall som avses i 4 kap. 1 b § första stycket 3 eller 13 § första stycket 3 c inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet.
2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 5 eller 12 § 3, när bränslet förs in till Sverige, och
3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § eller 13 §, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om det funnits skyldighet att betala tull. I fall som avses i 4 kap. 1 b § första stycket 3 c inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet.

3 §⁹

Skattskyldigheten inträder

1. för säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 4 respektive 5, när bränslet förs in till Sverige,
2. för den som är skattskyldig
1. för säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 3 respektive 4, när bränslet förs in till Sverige,
2. för den som är skattskyldig

⁸ Senaste lydelse 2011:287.

⁹ Senaste lydelse 2009:1493.

enligt 4 kap. 1 § 8 eller 9 eller enligt 4 kap. 12 § 4, när bränslet levereras till en köpare eller tas i anspråk för det ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp, och

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 12 § 1 när

a) bränsle av honom levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

b) han upphör att vara godkänd som lagerhållare, varvid han är skyldig att betala skatt för det bränsle som då ingår i hans lager.

4 §¹⁰

Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 7 eller 12 § 2, när bränslet utvinns, tillverkas eller bearbetas.

Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 6 eller 12 § 2, när bränslet utvinns, tillverkas eller bearbetas.

5 §¹¹

Skatten ska betalas till Tullverket när bränsle importeras av någon som inte är

- 1. upplagshavare,*
- 2. godkänd lagerhållare, eller*
- 3. registrerad avsändare.*

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 4 kap. 1 b och 13 §§ är skattskyldig vid import.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹⁰ Senaste lydelse 2009:1493.

¹¹ Senaste lydelse 2009:1493.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

dels att 1 kap. 5 a och 6 §§, 2 kap. 1-3 och 6-8 §§ och 4 kap. 1 och 2 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 2 kap. 1 b §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

5 a §¹

I fall då de regler om elektroniska administrativa dokument, administrativa referens-koder, ersättningsdokument, ledsagardokument och säkerhet som föreskrivs i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi inte är tillämpliga gäller i stället andra och tredje styckena för flyttningar av punktskattepliktiga varor.

I fall då de regler om elektroniska administrativa dokument, administrativa referens-koder, ersättningsdokument, *förenklade* ledsagardokument och säkerhet som föreskrivs i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi inte är tillämpliga gäller i stället andra och tredje styckena för flyttningar av punktskattepliktiga varor.

Varorna ska under flyttning omfattas och åtföljas av dokument i den utsträckning som följer av artikel 21, 24 eller 34 i det direktiv som anges i 1 §. När varorna omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument enligt artikel 21 i samma direktiv, ska de åtföljas av en sådan administrativ referenskod som avses i artikel 21.6 i direktivet. Varorna ska även omfattas av säkerhet för betalning av skatt i den utsträckning som följer av artikel 18, 34 eller 36 i direktivet.

Om varorna flyttas på det sätt som avses i artikel 46.1 i det direktiv som anges i 1 §, ska varorna åtföljas av ledsagardokument i den utsträckning som följer av artikel 18 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning

¹ Senaste lydelse 2009:1507.

av sådana varor, senast ändrat genom rådets direktiv 2000/47/EG. För flyttningar av energiprodukter gäller även artikel 15.6 i sist nämnda direktiv.

6 §²

En punktskattepliktig vara får flyttas endast om de krav i fråga om elektroniskt administrativt dokument, administrativ referenskod, ersättningsdokument, ledsagardokument, säkerhet, *bevis om ställd säkerhet* och anmälningskyldighet är uppfyllda som följer av de lagar som anges i 2 § eller av bestämmelser som avses i 5 a §.

En flyttning av punktskattepliktiga varor anses inte ha skett i strid med första stycket om det elektroniska administrativa dokument avseende flyttningen, det ersättningsdokument eller ledsagardokument som åtföljer varorna, innehåller endast smärre brister.

Första stycket gäller inte punktskattepliktiga varor som återutförs enligt 2 kap. 16 § tredje stycket eller 16 a § andra stycket, 3 kap. 1 § femte stycket eller 17 a § andra stycket lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen.

En punktskattepliktig vara får flyttas endast om de krav i fråga om elektroniskt administrativt dokument, administrativ referenskod, ersättningsdokument, *förenklat* ledsagardokument, säkerhet och anmälningskyldighet är uppfyllda som följer av de lagar som anges i 2 § eller av bestämmelser som avses i 5 a §.

En flyttning av punktskattepliktiga varor anses inte ha skett i strid med första stycket om det elektroniska administrativa dokument avseende flyttningen, det ersättningsdokument eller *förenklat* ledsagardokument som åtföljer varorna, innehåller endast smärre brister.

2 kap

1 §³

Tullverket får i fråga om punktskattepliktiga varor i vägtransporter som är eller kan antas vara omfattade av 1 kap. 6 § kontrollera att varorna transporteras i enlighet med den bestämmelsen (transportkontroll).

Transportkontroll får ske under pågående transport och då varor på-, av- eller omlastas i direkt anslutning till transport. Transportkontroll får genomföras även på områden som inte är tillgängliga för allmänheten.

Utöver vad som sägs i andra stycket får transportkontroll genomföras i lokaler där punktskattepliktiga varor förvaras eller kan antas förvaras i samband med att de på-, av- eller omlastas under en pågående flyttning.

² Senaste lydelse 2009:1507.

³ Senaste lydelse 2008:1321.

1 b §

Transportkontroll enligt 1 § tredje stycket får endast genomföras

- 1. i lokal som inte är bostad, och*
- 2. vid tidpunkt då verksamhet bedrivs i lokalen.*

2 §⁴

Tullverket får vid transportkontroll undersöka transportmedel, lådor, behållare eller andra utrymmen i transportmedel, containrar eller tankar där punktskattepliktiga varor kan förvaras under transport. Verket får vidare eftersöka och granska administrativa referenskoder, ersättningsdokument, ledsagardokument, *bevis om ställd säkerhet* och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen samt undersöka och ta prov på varor. Tullverket får även härleda den administrativa referenskoden till ett elektroniskt administrativt dokument och granska det dokumentet. Verket får vid granskningen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet.

Tullverket får vid transportkontroll enligt 1 § andra stycket undersöka transportmedel, lådor, behållare eller andra utrymmen i transportmedel, containrar eller tankar där punktskattepliktiga varor kan förvaras under transport. Verket får vidare eftersöka och granska administrativa referenskoder, ersättningsdokument, *förenklade* ledsagardokument och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen samt undersöka och ta prov på varor. Tullverket får även härleda den administrativa referenskoden till ett elektroniskt administrativt dokument och granska det dokumentet. Verket får vid granskningen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet.

Tullverket får vid transportkontroll enligt 1 § tredje stycket undersöka utrymmen i lokalen där punktskattepliktiga varor förvaras eller kan antas förvaras. Verket får vidare undersöka transportmedel, lådor, behållare, containrar eller tankar där punktskattepliktiga varor kan förvaras under flyttningen. Verket får granska administrativa referenskoder, ersättningsdokument, förenklade ledsagardokument och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen samt undersöka och ta prov på varor.

⁴ Senaste lydelse 2009:1507.

Tullverket får även härleda den administrativa referenskode till ett elektroniskt administrativt dokument och granska det dokumentet. Verket får vid granskningen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet eller lokalen.

3 §⁵

Vid genomförande av transportkontroll får Tullverket

1. öppna transportmedel, containrar och andra utrymmen som är låsta eller har tillslutits på annat sätt,
2. bereda sig tillträde till områden som inte är tillgängliga för allmänheten, och
3. försegla transportmedel, containrar och andra utrymmen samt spärra av områden som inte är tillgängliga för allmänheten.

Polisen ska lämna den handräckning som behövs för kontrollen.

Vid transportkontroll av sådan transport som avses i 1 a § gäller inte bestämmelserna i första stycket 2 och 3.

Vid transportkontroll i lokal enligt 1 § tredje stycket gäller första stycket 1 och 3 inte utrymmen i lokalen.

6 §⁶

Förare är skyldiga att se till att administrativ referenskode, ersättningsdokument, ledsagardokument och bevis om ställd säkerhet följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 §. Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga administrativa referenskode, ersättningsdokument, ledsagardokument och bevis om ställd säkerhet.

Förare är skyldiga att se till att administrativ referenskode, ersättningsdokument och förenklat ledsagardokument följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 §. Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla Tullverket tillgängliga administrativa referenskode, ersättningsdokument och förenklade ledsagardokument.

Den som äger eller innehar nyttjanderätt till sådan lokal som avses i 1 § tredje stycket är skyldig att se till att administrativ referenskode, ersättningsdokument och förenklat ledsagardokument i enlighet med 1 kap. 6 § följer med de punktskattepliktiga varor som förvaras i lokalen. Vid en

⁵ Senaste lydelse 2008:1321.

⁶ Senaste lydelse 2009:1507.

transportkontroll ska den som äger eller innehar nyttjanderätt till lokalen tillhandahålla Tullverket tillgängliga administrativa referenskoder, ersättningsdokument och förenklade ledsagar-dokument.

7 §⁷

Förare eller ägare till varor som *skall* kontrolleras *skall* vid transportkontroll

1. ge Tullverket möjlighet att undersöka varorna och transportmedlen och utan kostnad tillhandahålla varuprov, *och*

2. svara för den transport som behövs för kontrollen samt ansvara för uppackning och återinpackning av varorna.

Skyldighet enligt första stycket 1 gäller endast i den utsträckning som enskilda förfogar över det som *skall* undersökas.

Den som åsidosätter sin skyldighet enligt första stycket *skall* ersätta staten för dess kostnader på grund av detta. Ersättningsskyldigheten *skall* efterges helt eller delvis om det framstår som oskäligt att ta ut ersättning.

Förare eller ägare till varor som *ska* kontrolleras *eller den som äger eller innehar nyttjanderätt till lokal där varor som ska kontrolleras förvaras i samband med att de på-, av- och omlastas under en pågående flyttning, ska* vid transportkontroll

1. ge Tullverket möjlighet att undersöka varorna och transportmedlen och utan kostnad tillhandahålla varuprov,

2. bereda Tullverket tillträde till lokalen vid kontroll enligt 1 § tredje stycket, *och*

3. svara för den transport som behövs för kontrollen samt ansvara för uppackning och återinpackning av varorna.

Skyldighet enligt första stycket 1 *och* 2 gäller endast i den utsträckning som enskilda förfogar över det som *ska* undersökas *respektive lokalen*.

Den som åsidosätter sin skyldighet enligt första stycket *ska* ersätta staten för dess kostnader på grund av detta. Ersättningsskyldigheten *ska* efterges helt eller delvis om det framstår som oskäligt att ta ut ersättning.

8 §⁸

En transportkontroll får inte pågå längre än sex timmar eller, i fall som avses i 1 a §, längre än fyra timmar. Om föraren *eller*

En transportkontroll får inte pågå längre än sex timmar eller, i fall som avses i 1 a §, längre än fyra timmar. Om föraren, ägaren

⁷ Senaste lydelse 1999:438.

⁸ Senaste lydelse 2008:1321.

ägaren till de varor som ska kontrolleras inte fullgör sina skyldigheter enligt 6 eller 7 §, får kontrollen pågå under längre tid, dock högst tolv timmar eller, i fall som avses i 1 a §, högst åtta timmar.

till de varor som ska kontrolleras eller ägaren eller den som innehar nyttjanderätt till den lokal där varor som ska kontrolleras förvaras inte fullgör sina skyldigheter enligt 6 eller 7 §, får kontrollen pågå under längre tid, dock högst tolv timmar eller, i fall som avses i 1 a §, högst åtta timmar.

4 kap

1 §⁹

En särskild avgift (transporttillägg) ska påföras en avsändande upplagshavare eller registrerad avsändare om

1. *ledsagardokument, bevis om ställd säkerhet, administrativ referenskod eller ersättningsdokument* inte följer med transporten i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller

1. administrativ referenskod eller ersättningsdokument inte följer med transporten i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §, eller

2. säkerhet inte ställts för transporten i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §.

Transporttillägg ska påföras en

1. skattskyldig om anmälningsskyldighet eller skyldighet att ställa säkerhet som följer av 17 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 16 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 11 § lagen (1994:1776) om skatt på energi inte iakttagits, eller

2. säljare som vid distansförsäljning enligt 16 eller 16 b § lagen om tobaksskatt, 15 eller 15 b § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 eller 9 b § lagen om skatt på energi inte ställt säkerhet på föreskrivet sätt.

Transporttillägg ska påföras en förare som inte har med sig föreskrivet förenklat ledsagardokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land.

Transporttillägg ska påföras den som äger eller innehar nyttjanderätt till lokal där punktskattepliktiga varor förvaras i samband med att de på-, av- eller omlastas under en pågående flyttning, om föreskrivet förenklat ledsagardokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land inte tillhandahålls vid transportkontrollen.

Transporttillägget är tjugo procent av de punktskatter som

Transporttillägget är tjugo procent av de punktskatter som

⁹ Senaste lydelse 2011:290.

belöper på eller kan antas belöpa på de varor för vilka bestämmelserna i första, andra eller tredje stycket inte iakttagits.

belöper på eller kan antas belöpa på de varor för vilka bestämmelserna i första, andra, tredje eller fjärde stycket inte iakttagits.

2 §¹⁰

Ett transporttillägg som beslutats enligt 1 § första stycket 1 eller tredje stycket ska undanröjas, om den som beslutet gäller kommer in med föreskrivna dokument inom en månad från dagen för beslutet.

Ett transporttillägg som beslutats enligt 1 § första stycket 1, tredje eller fjärde stycket ska undanröjas, om den som beslutet gäller kommer in med föreskrivna dokument inom en månad från dagen för beslutet.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av 1 § andra stycket ska undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, skattebetalningslagen (1997:483), lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012. Äldre bestämmelser tillämpas vid transportkontroller som beslutats före ikraftträdandet.

¹⁰ Senaste lydelse 2008:1321.

2.5 Förslag till lag om ändring av lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet
dels att 2 kap. 8 och 12 §§ lagen ska ha följande lydelse,
dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 2 kap. 4 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 a §

I databasen får uppgifter och handlingar behandlas som ingår i det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

Lydelse enligt prop.2010/11:78

Föreslagen lydelse

8 §

Kronofogdemyndigheten får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 8, 10 och 11. Direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 4, 5, 8, 10 och 11 får endast avse den som

1. har ansökt om skuldsanering,
2. är registrerad som gäldenär hos Kronofogdemyndigheten,
3. är make eller likställd med make till den som har ansökt om skuldsanering, eller
4. är make eller likställd med make till gäldenär hos Kronofogdemyndigheten.

Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5, 10 och 11. Åtkomsten får endast avse den som är eller kan antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen, skyldig att betala skatt för vara vid import eller föremål för Tullverkets kontrollverksamhet enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.

Tullverket får ha direktåtkomst till uppgifter och handlingar som avses i 4 a §.

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter direktåtkomst enligt första och

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter och handlingar direktåtkomst enligt

andra styckena får omfatta.

första till tredje styckena får omfatta.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §¹

Uppgifter och handlingar som avser

1. revision ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då revisionen avslutades, och

2. fastighetstaxering ska gallras tolv år efter utgången av det taxeringsår som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till.

Uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare eller godkända skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt samt lagen (1994:1776) om skatt på energi ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades.

Uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserades systemet enligt 4 a § ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då de meddelanden som är kopplade till den administrativa referenskoderna enligt 22 d § andra stycket lagen om tobaksskatt, 21 b § andra stycket lagen om alkoholskatt eller 6 kap. 4 § andra stycket lagen om skatt på energi eller annan sammanhållande identifikationsuppgift senast ändrades.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012.

¹ Senaste lydelse 2009:1808.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:1496) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi i stället för dess lydelse enligt lagen (2009:1496) om ändring i nämnda lag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §¹

Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1. 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för			
	a) miljöklass 1			
	– motorbensin	3 kr 13 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	5 kr 63 öre per liter
	– alkylatbensin	1 kr 40 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	3 kr 90 öre per liter
	b) miljöklass 2	3 kr 16 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	5 kr 66 öre per liter
2. 2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1	3 kr 91 öre per liter	2 kr 50 öre per liter	6 kr 41 öre per liter
3. 2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
	a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C,	817 kr per m ³	3 093 kr per m ³	3 910 kr per m ³
	b) inte har försetts med märk- och färgämnen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig miljöklass 1	1 762 kr per m ³	3 093 kr per m ³	4 855 kr per m ³

¹ Senaste lydelse 2010:1822.

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
	miljöklass 2	2 031 kr per m ³	3 093 kr per m ³	5 124 kr per m ³
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	2 172 kr per m ³	3 093 kr per m ³	5 265 kr per m ³
4. 2711 12 11– 2711 19 00	Gasol m.m. som används för			
	a) drift av motor- drivet fordon, far- tyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	2 603 kr per 1 000 kg	2 603 kr per 1 000 kg
	b) annat ändamål än som avses under a	1 050 kr per 1 000 kg	3 254 kr per 1 000 kg	4 304 kr per 1 000 kg
5. 2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
	a) drift av motor- drivet fordon, far- tyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	1 853 kr per 1 000 m ³	1 853 kr per 1 000 m ³
	b) annat ändamål än som avses under a	903 kr per 1 000 m ³	2 316 kr per 1 000 m ³	3 219 kr per 1 000 m ³
6. 2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	621 kr per 1 000 kg	2 691 kr per 1 000 kg	3 312 kr per 1 000 kg

I fall som avses i 4 kap. 1 § 8 och 9 och 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

I fall som avses i 4 kap. 1 § 7 och 8 och 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:1497) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi i stället för dess lydelse enligt lagen (2009:1497) om ändring i nämnda lag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §¹

Energiskatt och koldioxidskatt ska, om inte annat följer av andra stycket, betalas för följande bränslen med angivna belopp:

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
1. 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 eller 2710 11 49	Bensin som uppfyller krav för			
	a) miljöklass 1			
	– motorbensin	3 kr 25 öre per liter	2 kr 60 öre per liter	5 kr 85 öre per liter
	– alkylatbensin	1 kr 46 öre per liter	2 kr 60 öre per liter	4 kr 6 öre per liter
	b) miljöklass 2	3 kr 28 öre per liter	2 kr 60 öre per liter	5 kr 88 öre per liter
2. 2710 11 31, 2710 11 51 eller 2710 11 59	Annan bensin än som avses under 1	4 kr 7 öre per liter	2 kr 60 öre per liter	6 kr 67 öre per liter
3. 2710 19 21, 2710 19 25, 2710 19 41– 2710 19 49 eller 2710 19 61– 2710 19 69	Eldningsolja, dieselbrännolja, fotogen, m.m. som			
	a) har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C,	850 kr per m ³	3 218 kr per m ³	4 068 kr per m ³
	b) inte har försetts med märk- och färgämnen och ger minst 85 volymprocent destillat vid 350°C, tillhörig miljöklass 1	1 833 kr per m ³	3 218 kr per m ³	5 051 kr per m ³
	miljöklass 2	2 113 kr per m ³	3 218 kr per m ³	5 331 kr per

¹ Senaste lydelse 2010:1823.

KN-nr	Slag av bränsle	Skattebelopp		
		Energiskatt	Koldioxidskatt	Summa skatt
	miljöklass 3 eller inte tillhör någon miljöklass	2 259 kr per m ³	3 218 kr per m ³	5 477 kr per m ³
4. 2711 12 11– 2711 19 00	Gasol m.m. som används för			
	a) drift av motor- drivet fordon, fär- tyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 kg	3 385 kr per 1 000 kg	3 385 kr per 1 000 kg
	b) annat ändamål än som avses under a	1 092 kr per 1 000 kg	3 385 kr per 1 000 kg	4 477 kr per 1 000 kg
5. 2711 11 00, 2711 21 00	Naturgas som används för			
	a) drift av motor- drivet fordon, fär- tyg eller luftfartyg	0 kr per 1 000 m ³	2 409 kr per 1 000 m ³	2 409 kr per 1 000 m ³
	b) annat ändamål än som avses under a	939 kr per 1 000 m ³	2 409 kr per 1 000 m ³	3 348 kr per 1 000 m ³
6. 2701, 2702 eller 2704	Kol och koks	646 kr per 1 000 kg	2 800 kr per 1 000 kg	3 446 kr per 1 000 kg

I fall som avses i 4 kap. 1 § 8 och 9 och 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

I fall som avses i 4 kap. 1 § 7 och 8 och 12 § 4 tas skatt ut med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan de skattebelopp som gäller för bränslets olika användningssätt.

2.8 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen
(0000:000)

Härigenom föreskrivs att 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (0000:000) ska ha följande lydelse.

*Lydelse enligt lagrådsremissen Föreslagen lydelse
Skatteförfarandet (Fi2011/313)*

26 kap.

37 §

Deklaration som avses i 8 § 1 ska ha kommit in till Skatteverket senast vid den händelse som medför skattskyldighet, om den som ska lämna deklARATION är skattskyldig enligt

1. 9 § första stycket 6 lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 8 § första stycket 6 lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § 6 lagen (1994:1776) om skatt på energi, och som inte har ställt säkerhet för skattens betalning,

2. 9 § första stycket 9 eller 16 c § lagen om tobaksskatt,

3. 8 § första stycket 9 eller 15 c § lagen om alkoholskatt, eller

4. 4 kap. 1 § 10 eller 4 kap. 10 § lagen om skatt på energi.

1. 9 § första stycket 5 lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 8 § första stycket 5 lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § 5 lagen (1994:1776) om skatt på energi, och som inte har ställt säkerhet för skattens betalning,

2. 9 § första stycket 8 eller 16 c § lagen om tobaksskatt,

3. 8 § första stycket 8 eller 15 c § lagen om alkoholskatt, eller

4. 4 kap. 1 § 9 eller 4 kap. 10 § lagen om skatt på energi.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012.

3 Bakgrund till ärendet

Punktskattepliktiga varor hanteras i stor utsträckning genom det s.k. uppskovsförfarandet, se vidare under avsnitt 4.1 nedan. Genom propositionen 2009/10:40 Det nya punktskattedirektivet genomfördes i svensk rätt det nya direktiv, rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 14.1.2009, s. 12, Celex 32008L0118), som antagits inom EU. Det har efter lämnandet av den nämnda propositionen uppmärksammats att det finns skäl att ytterligare se över bestämmelserna om punktskatteförfarandet vid import för att uppnå en bättre överensstämmelse med direktivet samt undvika tveksamheter vid tillämpningen av bestämmelserna.

Det har vidare uppmärksammats att vissa ändringar bör göras vad gäller bestämmelserna om hantering av uppgifter i Skatteverkets beskattningsdatabas och Tullverkets åtkomst till dessa uppgifter.

I punktskattedirektivet ges medlemsstaterna möjlighet att för små vinproducenter införa särskilda undantag från bl.a. de krav som uppställs för att varor ska anses flyttas under uppskovsförfarande. En särskild bestämmelse om att sådana varor omfattas av uppskovsförfarandet när de flyttas på svenskt territorium bör införas i den svenska lagstiftningen.

Slutligen har uppmärksammats att det finns anledning att förbättra kontrollen av punktskattepliktiga varor vid flyttningar som innehållet en på-, av- eller omlastning i en lokal.

Utöver vad som ovan nämnts har Lantmännen ekonomisk förening inkommit med en skrivelse (Fi 2011/1333) enligt vilken föreningen hemställer om en ändring av reglerna om transportsäkerhet för bioetanol (etylalkohol) som uteslutande ska användas som drivmedel. Föreningen hemställer om att det införs en möjlighet till nedsättning av säkerhetens storlek om Skatteverket bedömer att det föreligger särskilda skäl.

Denna promemoria har tagits fram inom Finansdepartementet för att hantera de ovan beskrivna frågorna.

4 Punktskatteförfarandet vid import

4.1 Bakgrund och gällande rätt

Uppskovsförfarandet regleras i punktskattedirektivet (rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, EUT L 9, 14.1.2009, s. 12, Celex 32008L0118). Reglerna i punktskattedirektivet innebär bl.a. att skatten på vissa punktskattepliktiga varor och bränslen ska tas ut i det land där varan eller bränslet släpps för konsumtion med konsumtionslandets skattesats. Skatten tillfaller konsumtionslandet.

De unionsrättsliga reglerna om ett uppskovsförfarande för punktskatt infördes redan 1992 genom cirkulationsdirektivet (rådets direktiv

92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, EGT L 76, 23.3.1992, s. 1, Celex 31992L0012). Cirkulationsdirektivet har, från den 1 april 2010, ersatts av punktskattedirektivet (prop. 2009/10:40, bet. 2009/10:SkU18, rskr. 2009/10:121). Uppskovsförfarandet är genomfört i lagen (1995:1563) om tobaksskatt, förkortad LTS, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, förkortad LAS, och lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE.

Genom uppskovsförfarandet åstadkoms att varor under vissa förutsättningar, oavsett att de i och för sig är skattepliktiga, kan tillverkas, bearbetas, förvaras och flyttas utan att det medför några beskattningskonsekvenser. I huvudsak sker hanteringen inom ramen för ett system med skatteupplag, som förestås av godkända upplagshavare.

Varor får enligt punktskattedirektivet flyttas under ett uppskovsförfarande om de flyttas mellan vissa i direktivet angivna platser, såsom från ett skatteupplag till ett annat skatteupplag, en registrerad mottagare eller en plats där de punktskattepliktiga varorna lämnar gemenskapens territorium (artikel 17). Ett nytt datoriserat system för att hantera flyttningar under uppskovsförfarande (Excise Movement Control System, EMCS) infördes under år 2010 och används fullt ut från och med den 1 januari 2011 (se prop. 2009/10:40). För flyttning under uppskovsförfarande krävs att de varor som flyttas omfattas av ett elektroniskt administrativt dokument som upprättas i EMCS. Vissa undantag finns dock för flyttningar som enbart sker inom Sverige.

Med import avses vid punktskatteförfarandet att en punktskattepliktig vara förs in till Sverige från tredje land, dvs. ett land eller område som inte tillhör Europeiska unionens punktskatteområde (jfr 1 § LTS). För att det ska vara fråga om import ska varan vid införseln till Sverige inte omfattas av ett sådant suspensivt tullförfarande eller tullarrangemang som avses i artikel 4.6. i punktskattedirektivet. I de fall varan vid införseln omfattas av sådant förfarande eller arrangemang är det fråga om import då varan lämnar eller frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

Enligt artikel 17 i punktskattedirektivet får punktskattepliktiga varor under ett uppskovsförfarande flyttas från platsen för import till vissa angivna destinationer, om varorna avsänds av en registrerad avsändare. Skattskyldighet för punktskatt inträder när en punktskattepliktig vara frisläpps från konsumtion. Av artikel 7.2.d följer att vid import, även otillåten sådan, anses de punktskattepliktiga varorna ha frisläppts för konsumtion om de inte omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande. Skattskyldig vid importen är den person som deklarerar de punktskattepliktiga varorna eller den person på vars vägnar de deklarerar vid import eller, vid otillåten import, varje annan person som medverkar i importen (artikel 8.1.d).

Punktskattedirektivet innehåller gemensamma förfarandebestämmelser som tillämpas för en rad olika alkoholvaror, tobaksvaror och bränslen. Vissa bränslen samt snus och tuggtobak omfattas inte av punktskattedirektivets bestämmelser om flyttning av punktskattepliktiga varor. För dessa varor finns i stället interna bestämmelser om förfarandet. I det följande kommer import av varor som omfattas av punktskattedirektivets bestämmelser om flyttning att behandlas i avsnitt

4.2 och import av tobaksvaror och bränslen som inte omfattas av punktskattedirektivets bestämmelser om flyttning att behandlas i avsnitt 4.3. I avsnitt 4.4 behandlas vissa frågor om registrerade avsändares skattskyldighet.

4.2 Import inom ramen för punktskattedirektivet

Förslag: Skatt ska inte betalas vid importen om varorna vid importen avsänds under uppskovsförfarande av en registrerad avsändare. Bestämmelserna om registrerade varumottagare ska anpassas till punktskattedirektivet. Ändringarna ska träda i kraft 1 juli 2012.

Skälen för förslagen: Enligt punktskattedirektivet och motsvarande bestämmelser i de interna punktskattelagarna får en vara flyttas under uppskovsförfarande från platsen för import från tredje land till vissa angivna aktörer eller platser, exempelvis ett skatteupplag, om varorna avsänds av en registrerad avsändare. En vara som vid importen placeras under uppskovsförfarande ska således inte beskattas vid importen utan först vid den senare tidpunkt som följer av bestämmelserna om uppskovsförfarandet. Om en vara vid importen inte placeras under uppskovsförfarande ska däremot skatt betalas vid importen.

Enligt nuvarande bestämmelser har uppdelningen mellan varor som ska beskattas vid importen respektive varor som ska beskattas vid en senare tidpunkt enligt uppskovsförfarandets bestämmelser, reglerats genom att det i punktskattelagarna anges att när skattepliktiga varor importeras av någon som inte är upplagshavare eller registrerad avsändare ska skatten betalas till Tullverket (19 § LTS, 18 § LAS och 5 kap. 5 § LSE). Vad gäller alkohol- och tobaksvaror tillkommer att skatt inte ska betalas till Tullverket när varorna importeras av någon som är registrerad varumottagare. I de fall där skatten enligt dessa bestämmelser ska betalas till Tullverket vid importen, är skattskyldigheten kopplad till den som är skyldig att betala tull för varan eller den som skulle varit skyldig att betala tull om varan varit tullbelagd (9 c § LTS, 8 c § LAS och 4 kap. 1 b § LSE).

Den nuvarande gränsdragningen mellan de situationer där beskattning ska ske vid importen till Tullverket och de situationer där beskattning sker vid senare tidpunkt till Skatteverket i enlighet med bestämmelserna om uppskovsförfarandet, utgår således från frågan om den som importerar varan är en av de uppräknade godkända aktörerna. För att bedöma när skatt ska betalas och till vilken myndighet, måste således avgöras vem det är som anses importera varan från tredje land. Någon närmare vägledning kring hur denna bedömning ska göras saknas i förarbetena till bestämmelsen. Mot bakgrund av den koppling av skattskyldigheten vid import till bestämmelserna i tullagstiftningen om vem som ska betala tull för varan ligger det nära till hands att tolka bestämmelsen utifrån tullbestämmelserna. Ansvarig för att betala en tullskuld är enligt artikel 4.12 i tullkodexen (rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, EGT L 302, 19.10.1992, s. 1, Celex 31992R2913)

gäldenären, vilket enligt artikel 201.3 i tullkodexen normalt innebär deklaranten, dvs. den som har lämnat tulldeklarationen.

En sådan tolkning av begreppet innebär dock att det kan uppkomma skattskyldighet i vissa fall vid importen, trots att varorna enligt punktskattedirektivet ska kunna flyttas under uppskov eller tvärtom. Detta har flera orsaker. För det första innebär det faktum att någon är upplagshavare eller registrerad avsändare inte nödvändigtvis att personen agerar i denna egenskap i en viss situation. Det skulle därmed kunna förekomma situationer där varan visserligen importeras av en upplagshavare, i den bemärkelsen att tulldeklarationen lämnas av någon som är godkänd som upplagshavare, men där flyttning från importplatsen inte sker av en registrerad avsändare under uppskovsförfarandet. Enligt den nämnda tolkningen av nuvarande bestämmelser uppkommer därvid inte någon skattskyldighet vid importen. Om utgångspunkt tas i punktskattedirektivets utformning borde dock sådan skattskyldighet uppkomma eftersom varorna inte flyttas under uppskovsförfarande. För det andra kan det förekomma situationer där varorna avses flyttas från platsen från import under uppskovsförfarandet men där den som deklarerar varorna inte är en upplagshavare eller registrerad avsändare. Detta kan t.ex. bli aktuellt i vissa ombudssituationer. I ett sådant fall finns det risk att skatt tas ut vid importen trots att kriterierna för flyttning under uppskov från importplatsen är uppfyllda och beskattning därmed borde ske först vid en senare tidpunkt enligt uppskovsförfarandets regler.

Mot denna bakgrund får det anses lämpligt att ändra bestämmelserna om beskattning vid import från tredje land så att dessa närmare överensstämmer med hur bestämmelserna om uppskovsförfarandet är uppbyggda. Såsom framgår av punktskattedirektivet bör den avgörande faktorn därvid vara om varan omedelbart vid varornas övergång till fri omsättning placeras under uppskovsförfarandet.

För att en vara ska kunna flyttas från platsen för import under uppskovsförfarande måste den enligt punktskattedirektivet avsändas av en registrerad avsändare. Om så inte sker har varan inte flyttats under uppskovsförfarande. Bestämmelserna i punktskattelagstiftningarna skulle därför lämpligen kunna utformas så att skatt ska betalas till Tullverket vid import om inte varorna vid övergången till fri omsättning, av en registrerad avsändare, avsänds under uppskovsförfarandet. Av detta följer även att en vara som inte anmäls till Tullverket för övergång till fri omsättning enligt de bestämmelser som gäller enligt tullagstiftningen, aldrig kan omfattas av undantagsbestämmelsen.

Bestämmelserna om flyttning under uppskovsförfarandet får anses utgöra ett undantag från huvudregel att skatt vid import ska betalas direkt. Enligt allmänna principer följer därmed att den som hävdar att varorna vid importen ska avsändas av en registrerad avsändare under uppskovsförfarandet har att visa att så är fallet. Om Tullverket anser att det föreligger tveksamheter kring detta kan verket givetvis kräva in underlag som visar att kriterierna för att skattskyldighet inte ska uppkomma vid importen är uppfyllda. I vissa fall, exempelvis vid flyttningar som har som destination ett skatteupplag eller en registrerad varumottagare i ett annat EU-land, är den registrerade avsändaren skyldig att anmäla flyttningen i det datoriserade systemet EMCS. Ett elektroniskt administrativt dokument kommer därvid att upprättas och en referenskod

tilldelas flyttningen. Om en flyttning av varor från en importplats i Sverige sker enbart inom Sverige används däremot i dag inte det datoriserade systemet, EMCS, för flyttningen. Vid flyttningar som sker helt inom landet får därmed på annat sätt visas att flyttningen ska ske under uppskovsförfarandet. Det kan noteras att de föreslagna bestämmelserna innebär att det inte finns något krav på att den som är registrerad avsändare för varorna även är deklarat för varorna i tulldeklarationen. Vem som får lov att vara deklarat i tulldeklarationen regleras av tullbestämmelserna. Vissa begränsningar finns där t.ex. till företag som är etablerade inom EU och i Norge.

En följd av den ovan föreslagna ändringen är att beskattningen av alkohol- och tobaksvaror som importeras från tredje land av svenska registrerade varumottagare förändras. Enligt punktskattedirektivet är en registrerad varumottagare någon som tar emot varor som flyttas från en annan medlemsstat under uppskovsförfarandet. En registrerad avsändare får således endast sända varor under uppskov från importplatsen till registrerade varumottagare i andra EU-länder. Om mottagaren av varor som importeras genom en svensk importplats är en svensk registrerad varumottagare kan inte uppskovsförfarandet tillämpas. Den ovan föreslagna ändringen innebär därmed att skatt i dessa fall kommer att tas ut vid importen av Tullverket. Så är redan i dag fallet vad avser bränsle.

I Sverige fanns tidigare bestämmelser om att vissa aktörer, s.k. godkända importörer, hade möjlighet att betala punktskatt på vissa alkohol- och tobaksvaror som importerades från tredje land vid mottagandet av varorna i stället för direkt vid importen. Avsikten med detta var att dessa aktörer skulle erhålla ett uppskov med betalningen av punktskatten. Vid EU-inträdet ersattes begreppet godkänd importör med det i cirkulationsdirektivet förekommande begreppet registrerad varumottagare. Utöver den möjlighet som fanns i direktivet att registrera sig som varumottagare för flyttningar från andra EU-länder skapades därvid en möjlighet att registrera sig som varumottagare för import från tredje land av alkohol- och tobaksvaror. Därigenom behölls möjligheten till uppskov med betalningen av skatt vid import av varor för dessa aktörer. Vid införandet av det nya punktskattedirektivet föreslogs att denna möjlighet till uppskov skulle tas bort i de fall varor importerades av svenska varumottagare och skatt i stället betalas direkt vid importen till Tullverket (se Ds 2009:23). Ett skäl till detta var att det saknas föreskrifter om transportsäkerhet under flyttningen från importplatsen i dessa fall, vilket är otillfredsställande med tanke på risken för skattebortfall. Skatt borde av denna anledning betalas direkt vid importen. Den lösning som föreslogs i departementsskrivelsen bedömdes dock ge upphov till vissa problem vid tillämpningen. I propositionen 2009/10:40 ansågs mot denna bakgrund att promemorians förslag behövde utredas vidare och förslaget föranledde inte någon lagstiftning. Genom den ovan föreslagna förändringen av bestämmelserna om skattskyldighet vid import från tredje land kommer dock det tidigare uppskovet med betalning av skatt vid import av alkohol- och tobaksvaror för registrerade varumottagare att upphöra och skattskyldighet uppkomma direkt vid importen. Därigenom uppnås, utöver en bättre förenlighet med punktskattedirektivet, den minskade risken för skattebortfall som avsågs i den ovan nämnda departementsskrivelsen.

De föreslagna ändringarna innebär att skattskyldigheten och möjligheten till skatteuppskov för registrerade varumottagare vid import från tredje land av alkohol- och tobaksvaror försvinner. Mot denna bakgrund saknas skäl att behålla den möjlighet som finns i den interna lagstiftningen att registrera sig som varumottagare om verksamheten endast består av import av skattepliktiga alkohol- och tobaksvaror från tredje land. Begreppet registrerad varumottagare kommer därmed att överensstämma med den definition som återfinns i punktskattedirektivet.

Enligt uppgift från Tullverket finns det i dag endast ett mindre antal registrerade varumottagare som importerar alkohol- och tobaksvaror från tredje land. Av dessa kan det antas att ett antal även för in varor från andra EU-länder och därmed även fortsättningsvis kommer att uppfylla kriterierna för att vara registrerade som varumottagare. För dessa uppkommer vid importen från tredje land en viss tidigareläggning av skattebetalningen i förhållande till vad som gäller i dag.

I alkohollagen (2010:1622) finns bestämmelser om vem som får föra in alkoholvaror i Sverige. Spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker får därvid endast föras in i landet av partihandlare. Med partihandlare avses den som är godkänd som upplagshavare eller registrerad varumottagare för sådana varor enligt skattelagstiftningen. En konsekvens av alkohollagens bestämmelser är således att den som i dag är registrerad som varumottagare endast för att bedriva import från tredje land av alkoholdrycker kommer att behöva ansöka om godkännande som upplagshavare eller ändra sin verksamhet som registrerad varumottagare till att omfatta införsel av varor också från EU-länder för att även fortsättningsvis uppfylla kravet på att vara partihandlare och ha rätt att importera alkohol från tredje land.

Sammantaget innebär de föreslagna ändringarna att en bättre förenlighet uppnås mellan de interna punktskattelagstiftningarna och punktskattedirektivets bestämmelser om skattskyldighet vid import. Vidare undanröjs de risker för skattebortfall som varit följden av att det förekommit flyttningar av alkohol- och tobaksvaror till registrerade varumottagare utan krav på transportsäkerhet.

Förslaget föranleder ändringar i 9, 9c, 13, 19 och 20 §§ LTS, 8, 8 c, 12, 18 och 19 §§ LAS och 4 kap. 1 och 1 b § och 5 kap. 2 och 5 §§ LSE samt vissa följdändringar.

4.3 Import utanför ramen för punktskattedirektivet

Förslag: Bestämmelserna om att skatt inte ska betalas vid importen om varorna ägs av en godkänd lagerhållare ska förtydligas. Ändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2012.

Skälen för förslaget: Vissa bränslen samt snus och tuggtobak omfattas inte av punktskattedirektivets bestämmelser om flyttning av punktskattepliktiga varor. Dessa varor kan därmed inte hanteras inom uppskovsförfarandet. I LTS och LSE har därför införts särskilda förfarandebestämmelser för dessa varor som är uppbyggda kring ett system av godkända lagerhållare. För dessa godkända lagerhållare finns

det möjlighet att, utan att skattskyldighet inträder, tillverka och föra in punktskattepliktiga varor. På motsvarande sätt som inom uppskovsförfarandet medges således ett uppskov med beskattning, normalt till dess varorna lämnar lagerhållaren. Om import av punktskattepliktiga varor sker av en godkänd lagerhållare är avsikten således att skattskyldighet inte ska uppkomma vid importen utan först senare enligt de bestämmelser som gäller för skattskyldighet för lagerhållare.

De nuvarande bestämmelserna om import av varor av en lagerhållare finns i 5 kap. 5 § LSE och 40 § LTS. Dessa bestämmelser är utformade på samma sätt som beskrivits ovan vad gäller varor som omfattas av uppskovsförfarandet, dvs. om varorna inte importeras av någon som är lagerhållare ska skatten betalas till Tullverket. Även skattskyldigheten vid import när skatt betalas till Tullverket är utformad på motsvarande sätt som för varor som omfattas av uppskovsförfarandet.

För att förtydliga även för dessa varor i vilka fall skatt ska betalas vid import respektive vid annan tidpunkt enligt bestämmelserna om skattskyldighet för godkända lagerhållare, bör den nuvarande bestämmelsen ändras. Eftersom det i detta fall inte finns ett formaliserat uppskovsförfarande med registrerade avsändare m.m. får det dock anses lämpligt att välja en annan lösning än för de varor som omfattas av uppskovsförfarandet. Bestämmelserna om skattskyldighet för godkända lagerhållare baserar sig, till skillnad från uppskovsförfarandet, på att de aktuella varorna ägs av de godkända lagerhållarna. För att det inte ska uppkomma några luckor mellan bestämmelserna om skattskyldighet vid import och skattskyldighet för den godkända lagerhållaren bör därför importbestämmelserna ta sin utgångspunkt i den som vid varornas övergång till fri omsättning äger varorna. Från skattskyldighet vid import bör därmed undantas varor som vid övergången till fri omsättning ägs av en godkänd lagerhållare. Varor som inte anmäls till Tullverket för övergång till fri omsättning kommer således aldrig att omfattas av undantaget även om de skulle ägas av en godkänd lagerhållare. Några särskilda bestämmelser om hur ägandebegreppet vad avser godkända lagerhållare ska tolkas förekommer inte i LTS och LSE. Bestämmelserna om lagerhållare utgör intern svensk lagstiftning och de generella civilrättsliga principerna för äganderätt får tillämpas vid en prövning av vem som är ägare till varorna.

På motsvarande sätt som vid import av varor som omfattas av uppskovsförfarandet utgör bestämmelsen ett undantag från huvudregeln att skatt ska tas ut vid import. Enligt allmänna principer följer därmed att den som hävdar att varorna vid importen ägs av en godkänd lagerhållare har att visa att så är fallet. Om Tullverket anser att det föreligger tveksamheter kring detta kan verket givetvis kräva in underlag som visar att kriterierna för att skattskyldighet inte ska uppkomma vid importen är uppfyllda.

Förslaget föranleder ändringar i 37, 39 och 40 §§ LTS och 4 kap. 13 § och 5 kap. 2 och 5 § LSE.

4.4 Registrerade avsändare

Förslag: Bestämmelserna om skattskyldighet för registrerade avsändare förenklas. Ändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2012.

Skälen för förslaget: Med registrerad avsändare avses en aktör som har godkänts av Skatteverket för att avsända varor under ett uppskovsförfarande vid varornas övergång till fri omsättning. En registrerad avsändare har således endast en funktion i samband med import av varor.

Enligt nuvarande bestämmelser är en registrerad avsändare skattskyldig och skattskyldighet inträder när skattepliktiga varor flyttas från en importplats på annat sätt än under uppskovsförfarandet (20 § 2 LTS, 19 § 2 LAS och 5 kap. 1 § 2 LSE).

Av den under avsnitt 4.2 föreslagna bestämmelsen följer att skatt ska tas ut vid import om inte varorna avsänds under uppskovsförfarandet av en registrerad avsändare. Bestämmelser om vem som är skattskyldig när skatt tas ut vid importen finns i bl.a. 9 c § LTS. Något behov av särskilda bestämmelser om skattskyldighet för registrerade avsändare i de fall varor flyttas från importplatsen på annat sätt än under uppskovsförfarandet finns därför inte. Tvärtom skulle den nuvarande bestämmelsen om skattskyldighet för den registrerade avsändaren kunna medföra att mer än en person är skattskyldig för samma varor.

Om en vara som avsänds under uppskov av en registrerad avsändare inte kommer fram till mottagaren blir det inte heller aktuellt att tillämpa bestämmelserna i 20 § 2 LTS, 19 § 2 respektive 5 kap. 1 § 2 om skattskyldighet för avsändaren. I dessa fall har ju varan faktiskt flyttats från importplatsen under uppskovsförfarande även om något därefter har inträffat som inneburit att varan inte når mottagaren. I dessa fall kan det i stället bli aktuellt att tillämpa bestämmelserna om beskattning vid oegentligheter under uppskovsflyttning. Skatten ska då betalas av den som ställt säkerhet för skatten under flyttningen eller varje annan person som medverkat i den otillåtna flyttningen och som varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att avvikelsen inte var tillåten. En registrerad avsändare ska alltid ställa säkerhet för betalningen av den skatt som kan påföras avsändaren vid flyttningen av varorna. Skulle varorna komma bort under flyttningen kan därmed den registrerade avsändaren redan med dagens bestämmelser bli skattskyldig för skatten.

Bestämmelsen om skattskyldighet för den registrerade avsändaren om varorna inte avsänds under uppskovsförfarande bör därför tas bort.

De nuvarande bestämmelserna om skattskyldighet för registrerad avsändare vid flyttningar från importplatsen som inte sker under uppskovsförfarande har medfört en deklarationsskyldighet för de registrerade avsändarna. Skatteverket har påtalat att denna deklarationsskyldighet har upplevts som svår att förstå och hantera för aktörerna. Genom de nu föreslagna ändringarna kommer denna skyldighet att lämna deklARATION i egenskap av registrerad avsändare att upphöra.

Förslaget föranleder ändringar i 9 och 20 §§ LTS, 8 och 19 §§ LAS och 4 kap. 1 § och 5 kap. 1 § LSE samt vissa följändringar.

5 Anpassning av vissa bestämmelser avseende Skatteverkets beskattningsdatabas till det datoriserade systemet

5.1 Bakgrund och gällande rätt

Allmänt

Under 2001 antogs fem nya lagar som ett led i en reform av författningsregleringen när det gäller behandlingen av personuppgifter inom Skatteverkets beskattnings- respektive folkbokföringsverksamhet, Kronofogdemyndighetens verksamhet och Tullverkets verksamhet med att uppbära tullar m.m. En reform på området ansågs behövlig med hänsyn till den snabba utvecklingen av datoriseringen inom myndighetsområdet. Behov av en författningsreform fanns också med anledning av att EG:s dataskyddsdirektiv hade antagits under 1995 och införlivats med svensk lagstiftning genom personuppgiftslagen (1998:204), vilken trädde i kraft den 24 oktober 1998.

En allmän utgångspunkt vid reformen var att de grundläggande principerna för att skydda den enskildes integritet skulle regleras i lag medan frågor som inte var centrala från integritetssynpunkt i stället skulle regleras i förordning (prop. 2000/01:33 s. 84 f.). I lagen skulle därför klart anges för vilka ändamål uppgifter får behandlas. Dessutom skulle anges de yttre ramarna för vad databaserna skulle få innehålla. I lag skulle också anges de begränsningar som skulle gälla för behandling av uppgifter vid direktåtkomst och utlämnande av uppgifter till enskilda. Även frågor om personuppgiftsansvar och därmed sammanhängande frågor skulle regleras i lag.

För Skatteverkets beskattningsverksamhet gäller lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

Direktåtkomst

För begreppet direktåtkomst finns ingen legaldefinition. Med det begreppet brukar avses att någon har direkt tillgång till någon annans register eller databaser och på egen hand kan söka efter information, dock utan att kunna påverka innehållet i registret eller databasen.

Uppgifter kan också lämnas ut elektroniskt på medium för automatiserad behandling. Sådant utlämnande kan t.ex. ske på cd-rom, DVD, USB-minne, via e-post eller genom direkt överföring från ett datorsystem till ett annat via allmänna kommunikationsnät.

Denna begreppsbildning, som används i många registerförfattningar, har kritiserats i olika sammanhang. I propositionen Utökad elektroniskt informationsutbyte diskuterar regeringen om begreppen direktåtkomst och utlämnande på medium för automatiserad behandling bör användas, mot bakgrund av remisskritik i det lagstiftningsärendet (prop. 2007/08:160 s. 58). Regeringen konstaterar där bl.a. att den tekniska utvecklingen har lett till att skillnaderna mellan direktåtkomst och

utlämnande på medium för automatiserad behandling har blivit så små att det ibland kan vara svårt att dra en gräns mellan dessa former av utlämnande. Regeringen uttalar vidare att mycket står att vinna med en mer enhetlig och tydlig begreppsbildning, men att den frågan inte bör lösas inom ramen för det enskilda lagstiftningsärendet.

Utlämnande ur beskattningsdatabasen genom direktåtkomst är tillåten i den utsträckning den följer av lag. Enligt 2 kap. 8 § andra stycket lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får Tullverket ha viss direktåtkomst till vissa uppgifter i beskattningsdatabasen. Åtkomsten får endast avse den som är eller kan antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen, skyldig att betala skatt för vara vid import eller föremål för Tullverkets kontrollverksamhet enligt LPK. Enligt 5 § förordningen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet föreligger uppgiftsskyldighet för Skatteverket gentemot Tullverket gällande flertalet av uppgifterna.

Sekretess i beskattningsverksamhet m.m.

I verksamhet som avser bestämmande av skatt eller som avser taxering eller i övrigt fastställande av underlag för bestämmande av skatt, gäller enligt 27 kap. 1 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, sekretess för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. Motsvarande sekretess gäller i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen (27 kap. andra stycket 1). Denna s.k. databassekretess gäller inte bara hos Skatteverket utan även hos andra myndigheter som har direktåtkomst till uppgifter i databasen. Sekretessbestämmelsens utformning gör att den är tillämplig hos de direktanslutna myndigheterna så länge som uppgifterna inte har tagits ut ur databasen, dvs. när uppgifterna bara är tekniskt tillgängliga hos den mottagande myndigheten oavsett om de syns på dataskärmen eller inte. När en uppgift ur databasen dras ut på papper eller på annat sätt används i den mottagande myndighetens verksamhet upphör dock databassekretessen att vara tillämplig hos den mottagande myndigheten (prop. 2007/08:160 s. 95 f.). Sekretessen enligt 27 kap. 1 § OSL gäller enligt 6 § samma kapitel, med vissa undantag, inte beslut varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs. Sekretess för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden gäller enligt 27 kap. 2 § första stycket 1 OSL även i särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt samt annan verksamhet som avser tullkontroll och som inte omfattas av 27 kap. 1 § OSL. Sekretessen i 27 kap. 1 och 2 §§ OSL gäller inte om annat följer av 27 kap. 3 § OSL.

Enligt 27 kap. 5 § OSL gäller sekretessen i 27 kap. 1 och 2 §§ OSL även i ärenden om handräckning och bistånd som Skatteverket lämnar åt en myndighet i en annan stat i verksamhet som motsvarar den som avses i 27 kap. 1 och 2 §§ OSL, under förutsättning att riksdagen har godkänt avtal om detta med en annan stat eller mellanfolklig organisation.

Sekretess gäller även hos Skatteverket för sådan uppgift om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatteverket förfogar över på grund av ett avtal med en annan stat eller mellanfolklig organisation. Om sekretess gäller enligt andra stycket finns vissa begränsningar vid tillämpningen av de sekretessbrytande bestämmelserna i 10 kap. OSL.

Sekretess i Tullverkets verksamhet

Den s.k. skatteseekretessen i 27 kap. 1 och 2 §§ OSL gäller enligt 27 kap. 3 § OSL för uppgift hos Tullverket, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men.

Tullverket har som nämns i föregående avsnitt direktåtkomst till vissa uppgifter i Skatteverkets beskattningsdatabas. Så länge uppgifterna bara är tekniskt tillgängliga hos Tullverket är såväl Skatteverkets databassekretess i 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL som sekretessen enligt 27 kap. 3 § OSL tillämplig på uppgifterna hos Tullverket. När flera sekretessbestämmelser är tillämpliga på en och samma uppgift har som huvudregel den eller de sekretessbestämmelser enligt vilka uppgiften är sekretessbelagd företräde framför sekretessbestämmelser enligt vilka uppgiften ska lämnas ut (7 kap. 3 § OSL). När en uppgift i beskattningsdatabasen dras ut på papper eller på annat sätt används i Tullverkets verksamhet upphör dock Skatteverkets databassekretess att vara tillämplig. När så sker är dock 27 kap. 3 § OSL fortfarande tillämplig på uppgiften hos Tullverket. Även 27 kap. 5 § OSL kan vara tillämplig i vissa fall.

Vem sekretessen gäller mot, sekretessbrytande bestämmelser och bestämmelser om direktåtkomst

Sekretess gäller enligt 8 kap. 1 § OSL gentemot enskilda och andra myndigheter. I vissa fall måste dock myndigheter kunna utbyta uppgifter för att kunna utföra sina uppgifter. Vidare kan enskilda i vissa fall ha ett berättigat behov av att få ta del av uppgifter som annars omfattas av sekretess. Sekretessregleringen innehåller därför särskilda sekretessbrytande bestämmelser. Det ska i detta sammanhang uppmärksammas att bestämmelser i dataskyddsregleringen om s.k. direktåtkomst inte är sådana sekretessbrytande regler som avses i offentlighets- och sekretesslagen. Det beror på att bestämmelser om direktåtkomst bara tar sikte på formen för utlämnandet. En sekretessbelagd uppgift som enligt en sekretessbrytande regel får lämnas ut till en annan myndighet kan t.ex. lämnas ut muntligen, skriftligen, via medium för automatiserad behandling eller via direktåtkomst. Om en myndighet förutsätts få direktåtkomst till uppgifter som omfattas av sekretess hos en annan myndighet måste således bestämmelsen om direktåtkomst kompletteras med en sekretessbrytande regel för att sådan åtkomst ska kunna tillåtas.

Det ska vidare uppmärksammas att direktåtkomst är ett rättsligt och inte ett tekniskt begrepp. Om en myndighet har rätt att genom direktåtkomst ta del av vissa typer av personuppgifter hos annan myndighet beträffande personer som är aktuella i ärenden hos den mottagande myndigheten, måste den mottagande myndigheten rent tekniskt ha

möjlighet att ta del av sådana uppgifter beträffande alla personer som är aktuella hos den utlämnande myndigheten eftersom den mottagande myndigheten inte i förväg kan veta vilka personer som kan komma att bli aktuella i ärenden hos myndigheten. Den mottagande myndigheten får dock bara söka efter uppgifter om en person med hjälp av direktåtkomsten efter det att personen har blivit aktuell i ett ärende hos myndigheten. Överskottsinformation, som en myndighet rent tekniskt har tillgång till hos en annan myndighet i samband med direktåtkomst, blir som huvudregel att betrakta som en allmän handling hos den mottagande myndigheten, även om den mottagande myndigheten enligt sin registerförfattning inte har rätt att behandla uppgifterna för egen del. (Detta gäller dock – på grund av den s.k. begränsningsregeln i 2 kap. 3 § tredje stycket tryckfrihetsförordningen – inte uppgifter som omfattas av ett s.k. sökförbud, se prop. 2007/08:126 s. 120 f. och prop. 2007/08:160 s. 66 f.). Med hänsyn härtill måste sekretessbrytande regler som ska möjliggöra ett uppgiftsutbyte mellan två myndigheter genom direktåtkomst omfatta alla uppgifter som den utlämnande myndigheten rent tekniskt gör tillgängliga för den mottagande myndigheten. Den sekretessbrytande regeln kan således inte begränsas till att enbart avse sådana uppgifter som tjänstemännen hos den mottagande myndigheten i konkreta fall har rätt att ta del av enligt bestämmelsen om direktåtkomst och enligt ändamålsbestämmelserna i den mottagande myndighetens registerförfattning (prop. 2007/08:160 s. 70 f.). Det faktum att viss s.k. överskottsinformation blir allmän handling hos den mottagande myndigheten vid direktåtkomst har lett till att en särskild bestämmelse om överföring av sekretess som tar sikte på direktåtkomstsituationer har införts (11 kap. 4 § OSL), se mer om den bestämmelsen nedan.

Sekretessbrytande regler finns i 10 kap. OSL och i anslutning till berörda sekretessbestämmelser i de olika avdelningarna i lagen. Enligt 10 kap. 28 § OSL hindrar inte sekretess att en uppgift lämnas till en annan myndighet om uppgiftsskyldighet följer av lag eller förordning.

Överföring av sekretess samt primära och sekundära sekretessbestämmelser

En grundläggande princip i offentlighets- och sekretesslagen är att sekretess som huvudregel inte följer med en uppgift när den lämnas från en myndighet till en annan. Det beror bl.a. på att behovet av och styrkan i en sekretess inte kan bestämmas enbart med hänsyn till sekretessintresset. Detta intresse måste i varje sammanhang vägas mot intresset av insyn i myndigheternas verksamhet. Offentlighetsintresset kan således kräva att de uppgifter som behandlas som hemliga hos en myndighet är offentliga hos en annan myndighet som har inhämtat dem hos den förstnämnda myndigheten (prop. 1979/80:2 Del A s. 75 f.). Lagstiftaren har alltså tagit ställning mot att en allmän bestämmelse om överföring av sekretess tas in i sekretessregleringen. Vissa bestämmelser om överföring av sekretess med begränsade och överblickbara tillämpningsområden har dock införts, t.ex. bestämmelsen om överföring av sekretess vid direktåtkomst (11 kap. 4 § OSL).

Vid överföring av sekretess skiljer man mellan primära och sekundära sekretessbestämmelser. Dessa begrepp och begreppet bestämmelse om överföring av sekretess definieras i 3 kap. 1 § OSL.

En primär sekretessbestämmelse är en bestämmelse om sekretess som en myndighet ska tillämpa på grund av att bestämmelsen a) riktar sig direkt till myndigheten eller b) omfattar en viss verksamhet eller en viss ärendetyp som hanteras hos myndigheten eller c) omfattar vissa uppgifter som finns hos myndigheten. De sekretessbestämmelser i 27 kap. OSL som har nämnts tidigare och som gäller hos Skatteverket respektive Tullverket är således primära sekretessbestämmelser hos dessa myndigheter. Skatteverkets databassekretess enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL är, så länge en uppgift i databasen bara är tekniskt tillgänglig för Tullverket, men inte har använts i dess verksamhet, en primär sekretessbestämmelse hos både Skatteverket och Tullverket.

En bestämmelse om överföring av sekretess är en bestämmelse som innebär att en primär sekretessbestämmelse som är tillämplig på en uppgift hos en myndighet ska tillämpas på uppgiften även av en annan myndighet som uppgiften lämnas till. Detta gäller också för en myndighet som har direktåtkomst till uppgiften hos den förstnämnda myndigheten.

En sekundär sekretessbestämmelse är en bestämmelse om sekretess som ska tillämpas på grund av en bestämmelse om överföring av sekretess.

En och samma sekretessbestämmelse kan således vara en primär sekretessbestämmelse hos den utlämnande myndigheten och en sekundär sekretessbestämmelse hos den mottagande myndigheten. Resultatet av tillämpningen kan bli olika om sekretessbestämmelsen är att betrakta som primär eller sekundär hos myndigheten. En primär sekretessbestämmelse kan normalt tillämpas på en uppgift oavsett om myndigheten har fått uppgiften från en annan myndighet eller från en enskild. En sekundär sekretessbestämmelse kan dock bara tillämpas på uppgifter som den mottagande myndigheten får från den utlämnande myndigheten. En sekundär sekretessbestämmelse kan således inte tillämpas på uppgifter som myndigheten får direkt från enskilda (se prop. 2005/06:191 s. 30 och 1997/98:9 s. 38 f. samt JO 2000/01 s. 44 och 50).

Det sagda innebär att om en sekretessreglerad uppgift lämnas från en myndighet till en annan myndighet gäller sekretess för uppgiften hos den mottagande myndigheten bara om sekretess följer antingen av en primär sekretessbestämmelse som är tillämplig hos den mottagande myndigheten eller av en bestämmelse om överföring av sekretess. Om ingen av dessa förutsättningar är uppfyllda blir uppgiften offentlig hos den mottagande myndigheten. Motsvarande gäller om en myndighet har direktåtkomst till sekretessreglerade uppgifter hos en annan myndighet (7 kap. 2 § OSL).

Som nämnts tidigare finns det en bestämmelse om överföring av sekretess som tar sikte på direktåtkomst i 11 kap. 4 § OSL. Av denna bestämmelse följer att om en myndighet har elektronisk tillgång till en upptagning för automatiserad behandling hos en annan myndighet och en uppgift i denna upptagning är sekretessreglerad, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även hos den mottagande myndigheten. Detta gäller inte för uppgift som ingår i ett beslut hos den mottagande myndigheten. Bestämmelsen om överföring av sekretess i 11 kap.

4 § OSL ska dock enligt en särskild konkurrensregel inte tillämpas om det finns en primär sekretessbestämmelse till skydd för samma intresse som är tillämplig på uppgiften hos den mottagande myndigheten (11 kap. 8 § OSL). I ett sådant fall är det den primära sekretessbestämmelsen som ska tillämpas och detta gäller oavsett om den primära sekretessbestämmelsen ger ett starkare eller ett svagare skydd än den sekundära sekretessbestämmelsen. Även undantag från den primära sekretessbestämmelsens tillämpningsområde har företräde framför den sekundära sekretessen. Som nämnts ovan är bestämmelserna i 27 kap. 3 § OSL primära sekretessbestämmelser hos Tullverket. Vidare är Skatteverkets databassekretess enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL en primär sekretessbestämmelse hos både Skatteverket och Tullverket så länge en uppgift i databasen bara är tekniskt tillgänglig för Tullverket eller bara finns på skärmen hos Tullverket, men inte har använts i Tullverkets verksamhet. Av 11 kap. 8 § OSL följer att i situationer när Tullverket har direktåtkomst till uppgifter hos Skatteverket, vilka omfattas av primära sekretessbestämmelser hos Tullverket, blir bestämmelsen om överföring av sekretess vid direktåtkomst i 11 kap. 4 § OSL inte tillämplig.

5.2 Uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet, EMCS

Förslag: En ny bestämmelse ska införas som reglerar behandlingen i beskattningsdatabasen av uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet för kontroll av flyttningar av punktskattepliktiga varor. Ändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2012.

Skälen för förslaget: Såsom beskrivits under avsnitt 4.1 har det från den 1 april 2010 införts ett datoriserat system för kontroll av flyttningar av varor under skatteuppskov, EMCS. I det datoriserade systemet hanteras bl.a. meddelanden om att flyttningar har påbörjats och avslutats.

Avsikten med det datoriserade systemet är i första hand att kontrollen av flyttningar av punktskattepliktiga varor ska förenklas och förbättras. Genom det datoriserade systemet lämnar exempelvis avsändaren ett elektroniskt administrativt dokument till Skatteverket innan en flyttning sker av punktskattepliktiga varor under skatteuppskov till en annan medlemsstat i EU. När varorna kommit fram lämnar mottagaren via det datoriserade systemet en mottagningsrapport. Detta kompletteras med en rad andra meddelanden för olika situationer. Gemensamma specifikationer för de olika meddelanden som ska hanteras i det datoriserade systemet har beslutats i kommissionens förordning nr 684/2009/EG av den 24 juli 2009 om genomförande av rådets direktiv 2008/118/EG vad gäller datoriserade förfaranden för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov.

Utvecklingen av det datoriserade systemet pågår fortfarande och i ett nästa steg planeras vissa ändringar som ska göra det möjligt att i samband med de meddelanden som hanteras i det datoriserade systemet även bifoga vissa handlingar som har betydelse för kontrollen av de punktskattepliktiga varorna. Det kan vara fråga om exempelvis protokoll

från en kontroll som ägt rum i en medlemsstat som varorna har passerat under flyttningen. Det pågår även arbete för att utveckla funktionalitet i det datoriserade systemet för att helt eller delvis hantera sådant utbyte av information mellan medlemsstaterna i fråga om punktskatter som följer av rådets förordning 2073/2004/EG av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter.

Uppbyggnaden och utformningen av det datoriserade systemet avviker i betydande utsträckning från beskattningsdatabasen i övrigt. Fråga är inte om ett register med uppgifter om beskattningen av olika personer utan i första hand ett system för kontroll av flyttningar av punktskattepliktiga varor. De uppgifter som ingår i systemet utgör visserligen i många fall uppgifter som kan utgöra underlag för beskattning. Skattskyldigheten kan dock, beroende på omständigheterna för den enskilda flyttningen, uppkomma för olika aktörer som berörs av flyttningen och vid olika tidpunkter. Om en vara exempelvis kommer bort under en flyttning kommer såväl vem som är skattskyldig som beskattningstidpunkten vara annorlunda än om uppskovsflyttningen avslutas korrekt och varan senare släpps för konsumtion från den mottagande upplagshavaren. Av de meddelanden som ingår i det datoriserade systemen kan normalt inte utläsas vem som blir skattskyldig för den skatt som ska betalas för de aktuella varorna. Informationen i meddelandet kan dock utgöra en del av underlaget för beskattning efter vidare utredning.

Det datoriserade systemet är således ett eget sammanhållet system som är uppbyggt på ett i många avseenden annat sätt än beskattningsdatabasen i övrigt. Mot denna bakgrund finns skäl att se över lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för att undvika att det uppkommer tveksamhet om alla uppgifter eller handlingar som ingår i det datoriserade systemet får behandlas i beskattningsdatabasen. De uppgifter och handlingar som ingår i ett meddelande i det datoriserade systemet måste betraktas som en helhet och vad som ska ingå i meddelandet är till stor del reglerat genom EUrätten. För att systemet ska fungera måste samtliga uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet kunna behandlas i beskattningsdatabasen. Det är mot denna bakgrund inte lämpligt att varje uppgift som ingår i ett meddelande ska prövas för sig mot bestämmelserna i 2 kap. 3 och 4 §§ lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. En särskild bestämmelse för uppgifterna och handlingarna i det datoriserade systemet bör därför införas.

En ny bestämmelse föreslås tas in i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet enligt vilken det i beskattningsdatabasen får behandlas uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet.

Förslaget föranleder en ny bestämmelse, 2 kap. 4 a § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

5.3 Tullverkets direktåtkomst

Förslag: Tullverket ska kunna medges direktåtkomst till uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet. Det ska vidare införas sekretessbrytande regler som möjliggör direktåtkomsten.

Skälen för förslaget

Tillgång till uppgifter och handlingar som behövs för kontroll enligt LPK

De uppgifter och handlingar som hanteras i det datoriserade systemet omfattas av bestämmelserna om behandling av uppgifter i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Av 2 kap. 8 § andra stycket lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet framgår att Tullverket får ha direktåtkomst till vissa uppgifter som behandlas i beskattningsdatabasen. Åtkomsten får endast avse den som är eller kan antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen, skyldig att betala skatt för vara vid import eller föremål för Tullverkets kontrollverksamhet enligt LPK.

Huruvida en myndighet bör få direktåtkomst till information som finns hos en annan myndighet måste bedömas genom en avvägning mellan de skäl som talar för en sådan åtkomst och de integritetsskäl som talar mot denna. Vid bedömningen får hänsynen till den personliga integriteten vägas mot bl.a. behovet av ökad effektivitet hos myndigheterna.

I sammanhanget är också av betydelse vilka uppgifter som ska omfattas av en eventuell direktåtkomst och hur integritetskänsliga dessa uppgifter är. Den enskildes integritet skyddas dock även genom bestämmelser om sekretess hos mottagande myndighet (27 kap. 1 § första stycket 1, 3 och 5 §§ OSL).

Vad gäller flyttning av punktskattepliktiga varor är det Tullverket som enligt LPK kontrollerar om flyttningen följer gällande bestämmelser i punktskattelagstiftningen och, i vissa fall, påför punktskatt. Kontrollen av flyttningar av punktskattepliktiga varor är en viktig förutsättning för att det EU-gemensamma uppskovsförfarandet ska fungera. För att Tullverket ska kunna utföra sin kontroll på ett effektivt sätt är det nödvändigt att verket har möjlighet att på ett snabbt och effektivt sätt ta del av den information som ingår i det datoriserade systemet. Vid införandet av lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet gjordes bedömningen att Tullverkets direktåtkomst skulle avse vissa angivna uppgifter i beskattningsdatabasen men inte handlingar som behandlas i databasen. I det datoriserade systemet hanteras en rad meddelanden som innehåller olika uppgifter om flyttningen, såsom t.ex. avsändare och mottagare. I det pågående arbetet med att utveckla och förbättra det nya datoriserade systemet för flyttningar av punktskattepliktiga varor planeras även att införa en ny funktionalitet som innebär att vissa inskannade handlingar kommer att kunna bifogas meddelanden i det datoriserade systemet. Det kan exempelvis handla om protokoll som upprättats vid en transportkontroll som en utländsk tull- eller skattemyndighet har genomfört när varorna passerade ett annat EU-land eller en polisanmälan som föraren har gjort

under flyttningen med anledning av att varor har blivit stulna. Dessa handlingar kan vara av mycket stor betydelse vid kontrollverksamheten enligt LPK. Det skulle vidare vara mycket svårt att vid en direktåtkomst till ett meddelande i det datoriserade systemet tekniskt skilja ut dessa handlingar från de uppgifter i övrigt som ingår i meddelandet.

Enligt regeringens bedömning bör Tullverkets direktåtkomst omfatta även sådana handlingar som bifogas meddelanden i det datoriserade systemet. Dessa handlingar har ett mycket nära samband med den kontrollverksamhet som Tullverket enligt LPK ska utföra.

De befintliga bestämmelserna om Tullverkets direktåtkomst till uppgifter i beskattningsdatabasen är som nämnts avgränsade till att avse den som är eller kan antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen, skyldig att betala skatt för vara vid import eller föremål för Tullverkets kontrollverksamhet enligt LPK. När det gäller den nu föreslagna direktåtkomsten till de uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet kan emellertid sådana avgränsningar inte uppställas. I verksamheten med transportkontrollerna finns ingen koppling till att någon skulle vara eller antas vara gäldenär enligt tullagstiftningen eller vara skyldig att betala skatt vid import. Det är inte fråga om att någon skulle vara skattskyldig för de ifrågasvarande varorna eftersom systemet används just för kontroll vid flytt av varor under det EU-gemensamma uppskovsförfarandet, dvs. beskattningen är uppskjuten. Inte heller går det att koppla till att en person skulle vara föremål för kontroll enligt LPK. Det är fråga om kontroll av att en varuflyttning följer de krav som gäller för att flyttningen ska äga rum under uppskovsförfarande. För att avgöra om så är fallet behöver Tullverket tillgång till samtliga uppgifter i systemet avseende den ifrågasvarande flyttningen, inkluderat de uppgifter som anger vilka personer som är inblandade. Normalt är det flera aktörer inblandade i en flyttning, såsom exempelvis en avsändare, en mottagare och en transportör. Det är emellertid själva varuflyttningen, och inte de inblandade personerna, som är det huvudsakliga föremålet för kontroll enligt LPK. Det är helt avgörande för kontrollen att alla uppgifter som förekommer i ett meddelande hålls ihop. Det sagda innebär att Tullverket behöver få direktåtkomst inte bara till alla typer av uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet, utan också avseende alla personer som ingår i det systemet. Eftersom det datoriserade systemet ingår i beskattningsdatabasen gäller sekretess enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL för uppgifterna. Således måste övervägas om sekretessen kan brytas för dessa uppgifter till förmån för Tullverket.

Tullverkets kontroll av flyttningar av punktskattepliktiga varor utgör en del av det åtagande som ingår i det EU-gemensamma systemet för flyttningar för punktskattepliktiga varor. Tullverket har härvid ett uppenbart behov av att ha direktåtkomst till samtliga typer av uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet och avseende samtliga personer. Tullverkets behov av att kunna kontrollera flyttningar enligt LPK får i detta fall anses väga tyngre än behovet av skydd för den enskildes integritet. I en situation där Tullverket ska bedöma om en fysisk kontroll enligt LPK ska utföras avseende en viss flyttning eller där en fysisk kontroll pågår är det nödvändigt att Tullverket har en omedelbar åtkomst till all den information som lämnats i det datoriserade systemet. Tidsfaktorn är således av stor betydelse i sådana sammanhang.

Sammanfattningsvis talar övervägande skäl för att en sekretessbrytande regel bör införas som gör att Tullverket kan få del av uppgifterna i det datoriserade systemet. Vidare bör Tullverket medges direktåtkomst till uppgifterna och handlingarna i detsamma.

Utformningen av sekretessbrytande bestämmelser

Om en myndighet har rätt att genom direktåtkomst ta del av vissa typer av personuppgifter hos annan myndighet beträffande personer som är aktuella i ärenden hos den mottagande myndigheten måste – som nämnts i avsnitt 5.1 – den mottagande myndigheten rent tekniskt ha möjlighet att ta del av sådana uppgifter beträffande alla personer som är aktuella hos den utlämnande myndigheten, eftersom den mottagande myndigheten inte i förväg kan veta vilka personer som kan komma att bli aktuella i ärenden hos myndigheten. En sekretessbrytande regel som ska ligga till grund för direktåtkomst kan således inte begränsas till att enbart avse sådana uppgifter som tjänstemännen hos den mottagande myndigheten i konkreta fall har rätt att ta del av enligt bestämmelsen om direktåtkomst och enligt ändamålsbestämmelserna i den mottagande myndighetens registerförfattning (prop. 2007/08:160 s. 70 f).

Av 5 § förordningen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet följer att Skatteverket till Tullverket *på begäran* ska överlämna sådana uppgifter som avses i 2 kap. 3 § 1-5, 9 och 10 lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet gällande vissa uppräknade personkategorier. Denna bestämmelse är sekretessbrytande. Den direktåtkomst som Tullverket föreslås få till uppgifter i det datoriserade systemet är emellertid, som nämns ovan, avsedd att ge Tullverket åtkomst till uppgifter i systemet avseende alla personer som förekommer där. De begränsningar som anges i den befintliga sekretessbrytande bestämmelsen gör således att denna inte är lämplig att läggas till grund för den föreslagna bestämmelsen om direktåtkomst. Den sekretessbrytande regeln bör i det här fallet i stället formuleras som en rätt för Tullverket att ta del av de uppgifter som ingår i det datoriserade systemet, utan att det ställs upp krav på att detta ska vara på begäran eller att bestämmelsen begränsas till att avse uppgifter beträffande vissa personkategorier.

Den sekretessbrytande bestämmelsen kompletteras av andra bestämmelser som innebär ett integritetsskydd för den enskilde, bl.a. bestämmelsen om direktåtkomst, som innebär att handläggare hos den mottagande myndigheten, såvitt här är aktuellt, bara får söka på uppgifter som ingår i det datoriserade systemet, integritetsskyddande regler i den mottagande myndighetens registerförfattning och personuppgiftslagen samt bestämmelsen om Skatteverkets databassekretess, vilken skyddar sådana uppgifter i beskattningsdatabasen som visserligen är tekniskt tillgängliga för Tullverket men som myndigheten inte använder i sin verksamhet. I ett tidigare lagstiftningsärende har det konstaterats att sekretessbrytande bestämmelser som tar sikte på direktåtkomst bör kompletteras med bestämmelser i den mottagande myndighetens arbetsordning eller motsvarande dokument som anger vilka personer som för vilka syften har behörighet att för myndighetens räkning ta del av de

uppgifter som anges i de sekretessbrytande bestämmelserna. Sådana föreskrifter omfattar även utlämnande per telefon eller brev och fyller vid sådant utlämnande samma integritetsskyddande funktion som bestämmelser om direktåtkomst gör vid elektroniskt inhämtande av information (prop. 2007/08:160 s. 72). Ett utlämnande av uppgifter per telefon eller mejl kan behövas t.ex. om det på grund av tekniska problem tillfälligt inte går att använda sig av direktåtkomst. Regeringen har i prop. 2010/11:78 Vissa frågor om Kronofogdemyndighetens elektroniska uppgiftshantering, vilken antogs av riksdagen den 11 maj 2011 (bet. 2010/11:SkU30, rskr 2010/11:240), funnit att integritetsskyddet blir ännu starkare om det på lag- eller förordningsnivå tas in två olika typer av sekretessbrytande bestämmelser beroende på formen för utlämnande av uppgifter, dels en sekretessbrytande bestämmelse som tar sikte på uppgiftslämnande i enskilda fall och som kan användas vid utlämnande av uppgifter t.ex. via telefon eller mejl, dels en vidare sekretessbrytande bestämmelse som bara gäller vid direktåtkomst. Motsvarande bedömning bör även göras i detta fall. Dock måste, som framgår ovan, även uppgiftslämnande ur systemet via t.ex. telefon eller mejl kunna ske utan begränsning av att uppgiften behöver avse någon som tillhör en viss personkategori. De nya sekretessbrytande bestämmelserna bör lämpligen införas i förordningen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet eftersom det i denna förordning redan finns bestämmelser som bryter beskattningsdatabassekretessen i vissa avseenden till förmån för Tullverket (5 §).

5.4 Sekretessfrågor

<p>Bedömning: Det saknas behov av att ändra sekretessregleringen med anledning av att Tullverket föreslås få direktåtkomst till uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet.</p>
--

Skälen för bedömningen: Som framgår av avsnitt 5.1 gäller sekretess enligt såväl 27 kap. 1 § andra stycket 1 som 27 kap. 3 § OSL för uppgifter som Tullverket får tillgång till genom den föreslagna direktåtkomsten i beskattningsdatabasen, så länge uppgifterna inte används i Tullverkets verksamhet. Eftersom databassekretessen enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL är absolut kommer sekretess att gälla för sådana uppgifter om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden som bara är tekniskt tillgängliga hos Tullverket.

När en uppgift i beskattningsdatabasen dras ut på papper eller på annat sätt används i Tullverkets verksamhet upphör dock, som också framgår i avsnitt 5.1, Skatteverkets databassekretess att vara tillämplig. När så sker är dock 27 kap. 3 § OSL fortfarande tillämplig på uppgiften hos Tullverket. Den sekretessbestämmelsen är försedd med ett omvänt skaderekvisit, dvs. det föreligger en presumtion för sekretess om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men. Även sekretess enligt 27 kap. 5 § OSL kan vara aktuell i vissa fall.

Den fråga som då återstår är om det finns behov av ett starkare sekretesskydd för de uppgifter som Tullverket hämtar från beskattnings-

databasen med stöd av den nya bestämmelsen om direktåtkomst. Som nämns i avsnitt 5.1 är det en grundläggande princip för sekretessregleringen att behovet av och styrkan i en sekretess inte kan bestämmas enbart med hänsyn till sekretessintresset. Det måste i varje sammanhang vägas mot intresset av insyn i myndigheternas verksamhet och denna avvägning kan mycket väl tänkas utfalla på skilda sätt hos olika myndigheter och inom olika områden. Att uppgifterna omfattas av absolut sekretess i beskattningsverksamheten har huvudsakligen motiverats av hänsyn till den enskildes integritet. Den skattskyldiges långtgående plikt att lämna uppgifter om sina förhållanden till Skatteverket har ansetts ge särskild tyngd åt skyddsaspekten (prop. 1979/80:2 Del A s. 256). I Tullverkets verksamhet har det däremot bedömts tillräckligt att uppgifterna omfattas av sekretess med omvänt skaderekvisit. Redan med nu gällande bestämmelser har Tullverket direktåtkomst till huvuddelen av de uppgifter som ingår och kan komma att ingå i det datoriserade systemet. Det finns inte skäl att bedöma behovet av att sekretesskydd annorlunda till följd av att det införs en särskild bestämmelse om direktåtkomst till samtliga de uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet.

5.5 Gallring

Förslag: En ny bestämmelse om gallring ska införas för att reglera gallringen av sådana uppgifter och handlingar som hanteras i beskattningsdatabasen till följd av det datoriserade systemet. Ändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2012.

Skälen för förslaget: De nuvarande bestämmelserna i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet om gallring av uppgifter och handlingar tar enligt huvudregeln i 2 kap. 11 § nämnda lag sikte på att gallring ska ske senast sju år efter utgången av det kalenderår då den beskattningsperiod som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till gick ut. För vissa slag av uppgifter finns det i 2 kap. 12 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet särskilda bestämmelser. Så är fallet bl.a. för uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare eller godkända skatteupplag enligt LTS, LAS och LSE. Sådana uppgifter ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades.

Det datoriserade systemet är på flera sätt uppbyggt på ett annat sätt än beskattningsdatabasen i övrigt. I systemet hanteras ett antal olika, i EU-bestämmelser specificerade, meddelanden. Dessa meddelanden innehåller uppgifter om flyttningar av punktskattepliktiga varor, såsom t.ex. avsändare, mottagare och varumängder. Meddelandena och de däri ingående uppgifterna kan inte direkt kopplas till en viss beskattningsperiod eftersom skattskyldighet i många fall uppkommer först vid senare tillfälle. Det är inte heller säkert att någon av de aktörer som det finns uppgift om i meddelandet faktiskt blir skattskyldig för de aktuella

varorna. För att illustrera detta kan tas ett exempel på en flyttning av en punktskattepliktig vara som sker under uppskovsförfarande från en upplagshavare A i Tyskland till en upplagshavare B i Sverige. Om flyttningen sker enligt de villkor som gäller enligt punktskattedirektivet utlöser inte själva flyttningen någon beskattning. Beroende på vad upplagshavare B gör med varan kan skattskyldighet uppkomma för B, om varan släpps för konsumtion, eller för någon senare aktör i kedjan, om varan flyttas vidare under uppskovsförfarande. För att gallring även ska ske av de uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet får det mot denna bakgrund anses lämpligt att komplettera den befintliga lagstiftningen med en särskild gallringsbestämmelse.

Som framkommit av exemplet ovan inträder skattskyldigheten för de varor om omfattats av meddelanden i det datoriserade systemet ofta vid en senare tidpunkt än då flyttningen avslutas. Hur lång tid som går från det att flyttningen avslutas till det att skattskyldighet inträder kan variera stort. I vissa fall kanske en upplagshavare direkt säljer varorna vidare varvid skattskyldighet inträder, i andra fall kanske upplagshavaren behåller varorna obeskattade i lager under en längre tid. Uppgifter och handlingar i det datoriserade systemet kan vara ett viktigt bevismedel i ett senare beskattningsärende. Vid bedömningen av när gallring av uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet lämpligen bör ske måste hänsyn därför tas till att viss tid kan gå innan skattskyldigheten inträder.

Uppgifter i beskattningsdatabasen som hänför sig till en viss beskattningsperiod ska gallras efter sju år. Detta är kopplat till de omprövningsfrister som gäller för skattebeslut. För vissa uppgifter finns dock längre gallringsfrister angivna i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och förordningen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Exempelvis ska uppgifter och handlingar som avser revision och självdeklarationer och andra handlingar som lämnats till ledning för taxering och som avser aktiebolag eller ekonomisk förening gallras efter 10 år (2 kap. 12 § första stycket 1 lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet resp. 19 § förordningen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet). Vad gäller uppgifter som avser revision har den längre tiden sin grund i att uppgifterna ofta utgör grundval för ändring av taxerings- eller beskattningsbeslut och därmed kan behövas även senare under eventuella processer.

Mot bakgrund av vad som ovan anförts om att skattskyldighet kan inträda först vid en senare tidpunkt, föreslås att uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet gallras 10 år efter utgången av det kalenderår då de meddelanden som är kopplade till samma administrativa referenskod eller annan sammanhållande identifikationsuppgift senast ändrades. Genom en bestämmelse som tar sin utgångspunkt i den administrativa referenskod som används i det datoriserade systemet (se t.ex. 22 b § andra stycket LTS) kommer alla uppgifter och handlingar som ingår i meddelanden som avser en och samma flyttning att utan närmare prövning kunna gallras vid samma tidpunkt.

Förslaget föranleder införandet av ett nytt stycke i 2 kap. 12 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

6 Ändrade bestämmelser om transportsäkerhet i vissa fall

6.1 Bakgrund och gällande rätt

Genom uppskovsförfarandet, vilket beskrivs närmare under avsnitt 4.1, åstadkoms att varor under vissa förutsättningar, oavsett att de i och för sig är skattepliktiga, kan tillverkas, bearbetas, förvaras och flyttas utan att det medför några beskattningseksekvenser. I huvudsak sker hanteringen inom ramen för ett system med skatteupplag, som förestås av godkända upplagshavare.

Varor får enligt punktskattedirektivet flyttas under ett uppskovsförfarande om de flyttas från ett skatteupplag till vissa i direktivet angivna platser, såsom ett annat skatteupplag, en registrerad mottagare eller en plats där de punktskattepliktiga varorna lämnar gemenskapens territorium (artikel 17). Ett nytt datoriserat system för att hantera flyttningar under uppskovsförfarande (Excise Movement Control System, EMCS) har införts under år 2010 och används fullt ut från och med den 1 januari 2011 (se prop. 2009/10:40).

Vid flyttningar av punktskattepliktiga varor under uppskovsförfarande ska de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten kräva att riskerna i samband med flyttningen under punktskatteuppskov täcks av en garantiförbindelse som lämnas av den avsändande upplagshavaren eller den registrerade avsändaren (artikel 18). Avsändarmedlemsstaten får enligt artikel 18.2 medge att säkerheten, i stället för eller gemensamt med avsändaren, ställs av t.ex. transportören eller mottagaren. Den ställda säkerheten ska enligt artikel 18.3 vara giltig i hela gemenskapen. Närmare bestämmelser om säkerheten ska fastställas av medlemsstaterna. Enligt artikel 18.4 b får avsändarmedlemsstaten göra undantag från krav på säkerhet för flyttningar som sker helt och hållet på dess eget territorium samt för flyttningar inom gemenskapen av energiprodukter under uppskovsförfarande, om flyttningen sker till sjöss eller via fasta rörledningar och övriga berörda medlemsstater samtycker till detta.

Bestämmelserna i punktskattedirektivets artikel 18 har, såvitt gäller alkoholvaror, genomförts i den svenska lagstiftningen genom 10 och 14 §§ LAS.

Enligt 10 § LAS ska en upplagshavare som avser att flytta varor under uppskov ställa säkerhet för betalning av den skatt som kan påföras upplagshavaren i Sverige eller ett annat EU-land vid flyttningen av varorna. Säkerheten ska ställas hos Skatteverket innan flyttningen påbörjas och uppgå till ett belopp som motsvarar den skatt som i medeltal belöper på de varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn. Vid beräkningen av medeltalet ska hänsyn endast tas till de dygn under ett år då flyttningar av varor sker under uppskov. Dessa bestämmelser gäller även för registrerade avsändare enligt 14 § LAS.

Vad avser möjligheten till undantag från krav på säkerhet vid flyttningar av energiprodukter i artikel 18.4 har denna genomförts i svensk lagstiftning i 4 kap. 8 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. Enligt 4 kap. 8 a § LSE får Skatteverket medge att upplagshavaren inte behöver ställa säkerhet för betalningen av skatten

om en leverans av bränsle sker med fartyg eller via rörledning. Ett sådant medgivande får endast lämnas om det är förenligt med överenskommelser mellan Sverige och övriga berörda medlemsstater (se prop. 2010/11:48).

6.2 Transportsäkerhet vid flyttningar av etylalkohol i bulk med fartyg och via rörledning

Förslag: Vid flyttningar av etylalkohol i bulk med fartyg eller via rörledning ska säkerhet ställas med ett belopp som motsvarar 10 procent av den skatt som belöper på varorna. Detta belopp ska användas vid beräkningen av den totala transportsäkerhet som ska ställas av upplagshavaren eller den registrerade avsändaren. Ändringarna träder i kraft den 1 juli 2012.

Skälen för förslaget: Lantmännen ekonomisk förening, nedan Lantmännen, har i skrivelsen till Finansdepartementet beskrivit hur de nuvarande bestämmelserna om transportsäkerhet enligt deras uppfattning leder till orimliga konsekvenser vid transporter av etanol (även benämnd etylalkohol) för drivmedelsändamål. Lantmännen har mot denna bakgrund hemställt om en ändring av LAS som gör det möjligt att få säkerhetens storlek nedsatt om det föreligger särskilda skäl. Om det med hänsyn till den enskildes verksamhet och ekonomiska förhållanden i övrigt är motiverat bör nedsättning enligt Lantmännen få ske till noll kronor.

Lantmännen har i sin skrivelse anfört bl.a. följande. Etanol har i huvudsak tre användningsområden, dryckessprit, industrisprit och etanol för drivmedelsanvändning. Drivmedelsetanolen som produkt handlas och distribueras som en produkt inom energisektorn, med bensin och diesel som närmast jämförbara produkter. Transport av produkten sker i stora kvantiteter och som bulkvara, till skillnad från dryckesspriten som normalt hanteras i mindre kvantiteter och/eller förpackad. Transport i Sverige och på den internationella marknaden sker allt väsentligen med fartyg. Lagring sker i cisterner och transport mellan cisterner och fartyg sker genom rörledningar. Handel och distribution av drivmedelsetanol skiljer sig från handeln med såväl dryckessprit som handeln med industrisprit i det att drivmedelsetanolen hanteras enbart som bulkvara och aldrig som förpackad vara. Drivmedelsetanolen hanteras i en infrastruktur som kan jämföras med infrastrukturen för hanteringen av energiprodukter såsom bensin och diesel. I vissa avseende är kraven mer långtgående vid transport av etanol än vid transport av fossila drivmedel (exempelvis kravet på oberoende inspektörers tillsyn vid lastning och lossning av fartyg) men i övrigt är distributionen genom transport och lagring densamma för etanol som vid motsvarande distribution av de fossila drivmedlen.

Enligt Lantmännen finns i dag ingen egentlig marknad vid sidan av marknaden för odenaturerad drivmedelsetanol då bensinbolagen, som är de stora köparna av bioetanolen, inte accepterar annat än ren bioetanol. Bensinbolagen ställer detta villkor så att bioetanolen kan användas på

lämpligt sätt beroende på reglerna i det land där produkten ska blandas med andra komponenter och där produkten ska säljas som drivmedel. Anledning till detta är att olika länder har olika regler för bioetanolens klassificering som förnyelsebar energikälla och andra kvalitetsmässiga regleringar. Det är följaktligen inte möjligt att blanda i bensen eller andra tillsatser vid tillverkningen av bioetanol eftersom en sådan produkt inte kan avsättas på marknaden.

Lantmännen anför vidare att det mot bakgrund av systematiken och kontexten där undantaget för flyttningar av energiprodukter till sjöss eller via fasta rörledningar inom gemenskapen ingår (artikel 18.4 i nya punktskattedirektivet) kan konstateras att undantaget motiveras av att behovet av att ställa säkerhet inte finns i de situationer som är möjliga att undanta. EU-lagstiftaren anser följaktligen att risken för att de punktskattepliktiga varorna ska avvika under förflyttningen kan anses vara mycket liten vid vissa typer av transporter. Även om artikel 18.4 punkten b) avser energiprodukter bör bestämmelsen kunna ge vägledning vid riskbedömningen vid transport av andra punktskattepliktiga varor. Transporter till sjöss av bioetanol för drivmedelsanvändning sker i form av bulktransporter och är att jämföras med sådana transporter av energiprodukter för vilka undantaget från kravet på säkerhet gjorts tillämpligt. Bulktransporter innebär i praktiken en närmast obefintlig risk för att produkter kan avvika under en förflyttning. Detta innebär en mindre risk för att eventuella skatter inte kommer att betalas då det är avsevärt svårare att olovligen komma över produkter som transporteras i bulk jämfört med produkter som transporteras förpackat. Detta oavsett om det är fråga om energiprodukter eller bioetanol.

Med hänsyn till den säkerhet som omger bulktransporter av såväl drivmedelsetanol som andra energiprodukter som bensen och diesel bör transportsäkerhetsbeloppet enligt Lantmännen kunna sättas ned till noll avseende bulktransporter av drivmedelsetanol, såvida avsändarens verksamhet också i övrigt stöder sådan nedsättning.

Lantmännen har även påtalat att det i vissa andra länder finns ett maxbelopp för säkerhetens storlek vid transport av etanol. Där finns även möjlighet få transportsäkerhetsbeloppet nedsatt efter en riskbedömning i varje enskilt fall. Enligt Europeiska kommissionens rekommendation av den 29 november 2000 om riktlinjer för godkännande av lagerhavare enligt rådets direktiv 92/12/EEG när det gäller punktskattebelagda varor bör vidare beloppet för en garantiförbindelse återspegla den risk som är förbunden med den verksamhet som en lagerhavare eller en näringsidkare med punktskatteregistrering bedriver. Beloppet för garantiförbindelsen bör ses över regelbundet så att det återspeglar förändringar i handelsvolymen, lagerhavarens verksamhet eller de punktskattesatser som gäller i medlemsstaten.

Vad som har anförts av Lantmännen föranleder följande bedömning. Enligt LAS ska alkoholskatt betalas bl.a. för varor hänförliga till KN-nr 2207 och 2208 (etylalkohol) med en alkoholhalt överstigande 1,2 volymprocent. Detta gäller även om dessa ingår i en vara som hänförs till ett annat KN-kapitel. Skatt tas ut med 501 kr per liter ren alkohol (6 § LAS). Undantag från skatteplikten föreligger bl.a. för varor som distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad eller ingår i en vara som inte är avsedd att ätas eller drickas, under

förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon medlemsstats krav (7 § LAS).

Bestämmelserna om beräkning av säkerhetens storlek infördes den 1 juli 1997 (prop. 1996/97:116, bet. 1996/97:SkU19, rskr. 1996/97:251, SFS 1997:358). I propositionen anfördes bl.a. att säkerheten i princip ska omfatta all skatt på samtliga transporter. Regeringen ansåg att det i lag borde anges hur stor säkerhet som upplagshavarna ska ställa för transporter och hur denna ska beräknas. Bestämmelser infördes om att storleken av säkerheten skulle beräknas enligt en schablonregel. Regeringen gjorde vidare bedömningen att det inte fanns anledning att införa någon särskild möjlighet till jämkning av transportsäkerhetens storlek.

Avsikten med transportsäkerheten är att den ska täcka de risker som är förknippade med transporten. Vid flyttning från ett skatteupplag till ett annat skatteupplag under skatteuppskov är det fråga om risken att varan avviker från uppskovsförfarandet på vägen och att skattskyldighet därvid uppkommer. Säkerheten är inte enbart avsedd att täcka skatteanspråk från svenska skattemyndigheter utan även sådana anspråk från skattemyndigheter i andra medlemsstater inom EU. Detta kan bli aktuellt exempelvis om varan under flyttning till en upplagshavare i en annan medlemsstat blir stulen eller på annat sätt avviker från uppskovsförfarandet på denna medlemsstats territorium.

Vid bedömningen av säkerhetens storlek ska således beaktas den risk som är förknippad med flyttningen. Med den gällande lagstiftningen åstadkoms detta genom att säkerheten ska motsvara beloppet av den skatt som kan komma att bli aktuell för de flyttningar som säkerheten avser. Av praktiska skäl beaktas risken vid flyttningen genom en schablonmässig beräkning. Normalt får det anses tillräckligt att hänsyn på detta sätt tas till skattebeloppets storlek. I vissa speciella situationer kan det dock inte uteslutas att den schablonmässiga beräkningen av säkerhetens belopp medför att säkerheten beräknas till belopp som framstår som oskäligt höga.

Etylalkohol används idag i relativt stor utsträckning som drivmedel. Sådan etylalkohol hanteras i praktiken som en energiprodukt och konkurrerar på marknaden för drivmedel. Fram till dess att etylalkohol blandas med bensen eller på annat sätt denatureras, omfattas etylalkoholen av bestämmelserna i LAS. När etylalkoholen efter denaturering används som drivmedel omfattas den av LSE men kan, såsom andra biodrivmedel, befrias från skatt genom dispensbeslut med stöd av 2 kap. 12 § LSE. Betydande skillnader vad gäller skattesatser föreligger mellan beskattningen av etylalkohol enligt LAS (ca 500 kr/liter) och beskattningen enligt LSE av konkurrerande bränslen (t.ex. bensen 5,50 kr/liter), vilket kan få mycket stor betydelse för de aktörer som hanterar etylalkohol.

I punktskattedirektivet föreligger en särskild möjlighet till undantag från krav på säkerhet vad gäller energiprodukter som flyttas med fartyg och via rörledningar. Bakgrunden till detta undantag får anses vara att risken för att skatten inte ska komma att betalas har bedömts vara lägre i dessa fall. Såsom anförts av Lantmännen medför användandet av motsvarande transportsätt, dvs. av varor via rörledningar och med fartyg, vad gäller etylalkohol att mycket stora säkerhetsbelopp blir aktuella. Ett

krav på säkerhet som motsvarar hela skattebeloppet kan vid dessa flyttningar innebära att det blir omöjligt att i praktiken bedriva handel med etylalkohol i de situationer som här är aktuella. Mot bakgrund av att flyttningar med sådana transportsätt kan bedömas innebära mindre risk för att etylalkoholen ska försvinna under flyttningen och skattskyldighet enligt bestämmelserna om oegentlighetsbeskattning därmed ska uppkomma, kan det övervägas om det inte finns anledning att begränsa säkerhetens storlek i dessa fall. Någon möjlighet att helt undanta flyttningar av etylalkohol via rörledning eller i bulk med fartyg från krav på säkerhet föreligger inte under punktskattedirektivet. Detta får inte heller anses vara en lämplig lösning. Vid införandet av bestämmelserna om säkerhet för lagerbrister i ett skatteupplag enligt 10 § tredje stycket LAS gjordes bedömningen att säkerheten normalt ska uppgå till 10 procent av skatten på de varor som förvaras i skatteupplaget. Även i de fall som här är aktuella kan en säkerhet som motsvarar 10 procent av den skatt som belöper på varorna anses utgöra en skälig säkerhet.

Säkerheten för flyttningar av etylalkohol via rörledning och i bulk med fartyg bör mot denna bakgrund begränsas till 10 procent av det fulla skattebelopp som belöper på varorna. Detta belopp ska användas vid beräkningen av den skatt som i medeltal belöper på de varor som upplagshavaren eller den registrerade avsändaren flyttar under ett dygn.

Såvitt framkommit förekommer även att etylalkohol transporteras med fartyg förpackad på flaska eller fat. En sådan transport bör inte omfattas av den föreslagna undantagsbestämmelsen och ett ytterligare villkor för att flyttningen med fartyg ska omfattas av den föreslagna bestämmelsen bör därför vara att flyttningen avser etylalkohol i bulk.

Förslaget föranleder införandet av en ny bestämmelse, 10 a § LAS, och ändringar i 14 § LAS.

7 Flyttningar av varor från små vinproducenter

Förslag: En särskild bestämmelse ska införas som klargör att varor anses flyttas under uppskovsförfarandet när de befinner sig på svenskt territorium om varorna avsänds av en vinproducent som enligt nationella bestämmelser i avsändarmedlemsstaten med stöd av artikel 40 i punktskattedirektivet undantas från kraven i kapitel fyra i direktivet och flyttas under uppskovsförfarande enligt de nationella kraven i avsändarmedlemsstaten till en sådan destination till vilken flyttning får ske under uppskov. Ändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2012.

Skälen för förslaget: I punktskattedirektivet uppställs en rad förutsättningar för att varor ska omfattas av uppskovsförfarandet och en flyttning anses ske under uppskov. I artikel 40 i direktivet ges dock möjlighet för medlemsstaterna att göra undantag från många av dessa villkor för små vinproducenter. Vissa medlemsstater har valt att använda sig av denna möjlighet.

En flyttning kan således ske från en vinproducent som av avsändar-medlemsstaten har medgetts undantag från villkoren i kapitel fyra i direktivet för flyttning av varor under uppskov, till en sådan destination där varor får tas emot under uppskov, t.ex. ett skatteupplag eller en registrerad varumottagare. Avgörande för om en sådan flyttning sker under uppskovsförfarandet är inte om den uppfyller kraven i kapitel IV i punktskattedirektivet, eftersom avsändaren medgetts undantag från dessa krav, utan om den uppfyller de nationella kraven i avsändar-medlemsstaten för att flyttas under uppskovsförfarandet. I dessa fall bör därmed avsändar-medlemsstatens bedömning av om varorna anses flyttade under uppskov gälla även i Sverige. Vad gäller bestämmelser om skattskyldighet m.m. i LAS behandlas därmed varorna som andra varor som flyttas under uppskovsförfarandet. För att klagöra att uppskovsförfarandet är tillämpligt i dessa fall bör en särskild bestämmelse av detta innehåll införas i LAS.

Förslaget föranleder införandet av en ny bestämmelse, 7 f § LAS.

8 Förbättrade möjligheter till transportkontroll

8.1 Bakgrund och gällande rätt

Uppskovsförfarandet och flyttningar av beskattade varor

Såsom beskrivits under avsnitt 4.1 regleras uppskovsförfarandet i punktskattedirektivet (rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, EUT L 9, 14.1.2009, s. 12, Celex 32008L0118). Reglerna i punktskattedirektivet innebär bl.a. att skatten på vissa punktskattepliktiga varor och bränslen ska tas ut i det land där varan eller bränslet släpps för konsumtion med konsumtionslandets skattesats. Skatten tillfaller konsumtionslandet. Genom uppskovsförfarandet åstadkoms att varor under vissa förutsättningar, oavsett att de i och för sig är skattepliktiga, kan tillverkas, bearbetas, förvaras och flyttas utan att det medför några beskattningskonsekvenser. I huvudsak sker hanteringen inom ramen för ett system med skatteupplag, som förestås av godkända upplagshavare. Varor som flyttas under uppskovsförfarandet ska följas av en administrativ referenskod eller, i vissa fall, ett ersättningsdokument. Undantag från denna skyldighet har dock gjorts för flyttningar som endast sker inom Sverige.

Punktskattedirektivet innehåller även bestämmelser om beskattning av beskattade varor, dvs. varor som släppts för konsumtion och där skattskyldighet således inträtt i ett EU-land. I punktskattedirektivet föreskrivs att punktskattepliktiga varor som släppts för konsumtion i en medlemsstat och som innehas för kommersiella syften i en annan medlemsstat, i den betydelse detta har enligt punktskattedirektivet, ska beläggas med punktskatt i den andra medlemsstaten (artikel 36.1 i punktskattedirektivet).

Av den gemenskapsrättsliga regleringen följer två principiellt olika sätt att inneha en beskattad vara – i kommersiellt syfte eller för personligt bruk. Detta har klargjorts genom EU-domstolens dom i mål C-5/05 det s.k. fallet Joustra. I det fallet var det fråga om en privatperson som utan yrkesmässighet eller vinstsyfte, för eget och andra privatpersoner egna bruk, förvärvade punktskattebelagda varor som släppts för konsumtion i en medlemsstat, och uppdrog åt ett transportföretag att för hans räkning frakta varorna till honom i en annan medlemsstat. EU-domstolen fann att artikel 7 i cirkulationsdirektivet (innehav i kommersiellt syfte) men inte artikel 8 (innehav för personligt bruk, där varan transporteras av den enskilde själv) var tillämplig på den aktuella situationen, vilket innebar att punktskatt skulle tas ut även i den stat där varorna förbrukades och att skatten i den första staten skulle återbetalas. Domstolen konstaterade bl.a. att cirkulationsdirektivet bygger på idén att varor som inte innehas för eget bruk med nödvändighet ska anses innehas i kommersiellt syfte.

Denna ordning för beskattade varor kan sägas har klargjorts genom punktskattedirektivet. Genom punktskattedirektivet har det tydliggjorts att enbart beskattade varor som förvärvats av en enskild person för dennes eget bruk, och som transporteras av den enskilde själv från en medlemsstat till en annan, är varor som inte innehas i kommersiellt syfte (jfr artikel 33.1). I dessa fall ska varan, liksom enligt nuvarande regler, endast beskattas i förvärvslandet (artikel 32.1).

Enligt punktskattedirektivet (artikel 34.1) ska beskattade varor som flyttas mellan medlemsstaterna åtföljas av ett s.k. förenklat ledsagardokument. Det ankommer även på den som är skattskyldig att lämna en deklaration till de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten och ställa garanti för betalning av punktskatten innan varorna avsänds samt att betala punktskatten i destinationsmedlemsstaten. Den skattskyldige ska också samtycka till varje kontroll som gör det möjligt för den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten att förvissa sig om att varorna faktiskt har mottagits och att den punktskatt som belastar varorna har erlagts (artikel 34.2.c i punktskattedirektivet).

Beskattade varor kan även föras in till Sverige genom distansförsäljning. För att bestämmelserna om distansförsäljning ska bli aktuella ska det vara fråga om beskattade varor som säljs till en person i en annan medlemsstat och som flyttas till den andra medlemsstaten av säljaren eller för dennes räkning (artikel 36.1 i punktskattedirektivet). Genom punktskattedirektivet har klargjorts att bestämmelserna om distansförsäljning enbart är tillämpliga när köparen är en privatperson eller ett offentligt organ (artikel 36.1). Huvudregeln vid distansförsäljning är att säljaren är skattskyldig för punktskatten i destinationsmedlemsstaten (artikel 36.3 i punktskattedirektivet). Enligt punktskattedirektivet ska säljaren, innan varorna avsänds, registrera sin identitet och ställa säkerhet för skatten i destinationsmedlemsstaten (artikel 36.4). Det föreskrivs också att skatten ska betalas efter det att de punktskattepliktiga varorna anlänt (artikel 36.4.b). Den som tar emot varorna ska dock vara skattskyldig i stället för säljaren, om säljaren inte ställt säkerhet för skatten.

Tullverkets kontroll av flyttningar av punktskattepliktiga varor

Av 1 kap. 6 § LPK framgår att en punktskattepliktig vara får flyttas endast om de krav i fråga om elektroniskt administrativt dokument, administrativt referenskod, ersättningsdokument, säkerhet, och anmälningsskyldighet är uppfyllda som följer av LTS, LAS och LSE eller av bestämmelserna i punktskattedirektivet.

Tullverket får enligt 2 kap. LPK utföra kontroller av vägtransporter. Kontroll får ske i fråga om punktskattepliktiga varor som är eller kan antas vara omfattade av 1 kap. 6 § LPK för att kontrollera att varorna transporteras i enlighet med den bestämmelsen (transportkontroll). Transportkontroll får ske under pågående transport och då varor på-, av- eller omlastas i direkt anslutning till transport. Transportkontroll får genomföras även på områden som inte är tillgängliga för allmänheten. Med områden som inte är tillgängliga för allmänheten förstås t.ex. en transportörs inhägnade gårdsplan men däremot inte lokaler.

Vid en transportkontroll får Tullverket undersöka transportmedel, lådor, behållare eller andra utrymmen i transportmedel, containrar eller tankar där punktskattepliktiga varor kan förvaras under transport. Tullverket får även eftersöka och granska administrativa referensnummer, ersättningsdokument, ledsagardokument, bevis om ställd säkerhet och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen samt undersöka och ta prov på varor. (2 kap. 2 § LPK)

Vid genomförandet av en transportkontroll får Tullverket öppna transportmedel, containrar och andra utrymmen som är låsta eller har tillslutits på annat sätt, bereda sig tillträde till områden som inte är tillgängliga för allmänheten, och försegla transportmedel, containrar och andra utrymmen samt spärra av områden som inte är tillgängliga för allmänheten. (2 kap. 3 § LPK)

Lagstiftningen innehåller även en rad skyldigheter för förare och ägare till varor att medverka vid transportkontrollen på olika sätt. Bland annat kan nämnas att en förare är skyldig att se till att de föreskrivna dokumenten följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 § LPK och tillhandahålla Tullverket dem vid en transportkontroll (2 kap. 6 § LPK). Förare eller ägare till varor som ska kontrolleras ska även ge Tullverket möjlighet att undersöka varorna och utan kostnad tillhandahålla varuprov, svara för den transport som behövs för kontrollen samt ansvara för uppackning och återinpackning av varorna.

En särskild avgift, transporttillägg, kan enligt 4 kap. LPK påföras en avsändande upplagshavare eller registrerad avsändare om administrativt referenskod eller ersättningsdokument inte följer med transporten eller säkerhet inte ställts för transporten i den utsträckning som följer av 1 kap. 6 §. Transporttillägg kan även påföras en säljare vid distansförsäljning som inte ställt säkerhet på föreskrivet sätt eller den som är skattskyldig vid införsel av beskattade varor i andra fall än vid distansförsäljning om anmälningsskyldigheten eller kraven på ställande av säkerhet inte iakttagits. En ytterligare situation där transporttillägg kan påföras är om en förare inte har med sig föreskrivet förenklat ledsagardokument vid flyttning av varor som har beskattats i ett annat EU-land.

8.2 Transportkontroll i lokaler

Förslag: Tullverket ska få rätt att genomföra transportkontroll även när varorna förvaras i en lokal i samband med på-, av- och omlastning under en pågående flyttning. Transportkontroll ska endast få ske i en lokal som inte är bostad och under de tider då verksamhet bedrivs i lokalen. Kontroll ska få ske i utrymmen i lokalen där det kan antas att punktskattepliktiga varor förvaras. Tullverket ska inte ha rätt att eftersöka handlingar i utrymmen i lokalen. Ändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2012.

Skälen för förslaget

Utökade möjligheter till transportkontroll

Tullverkets kontroller av flyttningar av punktskattepliktiga varor är en central del av kontrollen av beskattningen av punktskattepliktiga varor.

Under uppskovsförfarandet kan obeskattade varor flyttas inom EU. För att upprätthålla förtroendet för detta uppskovsförfarande är det viktigt med ett fungerande system för kontroller. Ett fungerande kontrollsystem är också viktigt för att säkerställa den svenska skattebasen. Genom kontrollerna säkerställs även konkurrensneutralitet eftersom de företag som följer de gällande skattebestämmelserna annars riskerar att konkurreras ut av obeskattade varor som förs in av oseriösa aktörer.

Vad gäller särskilt alkohol- och tobaksvaror tillkommer en mycket viktig kontroll av den privata införseln av varor som har beskattats i andra medlemsstater i EU och som inte transporteras till Sverige av privatpersonen själv. Genom ändringar i alkoholreglerna år 2008 är det möjligt att för eget bruk beställa alkoholvaror i andra EU-länder och låta transportera dessa till Sverige genom oberoende mellanhänder. Genom utvecklingen av handeln via Internet har detta förenklats ytterligare. Det är viktigt att säkerställa att regelverket inte kringgås i syfte att undvika den svenska skatt som ska betalas i samband med införseln. Den svenska alkoholskatten jämte detaljhandelsmonopolet är de viktigaste alkoholpolitiska instrumenten för att begränsa alkoholkonsumtionen och därmed dess skadeverknings. Det är därför viktigt att kontrollen och indrivningen av skatten är lika effektiv som inom övriga beskattningsområden. Det är alltså viktigt att den svenska skattekontrollen avseende införsel av alkoholvaror kan upprätthållas även när det gäller alkoholvaror som förs in genom oberoende mellanhand. Kan skattekontrollen inte upprätthållas finns risk för att billig privatinförd alkohol blir lättare tillgänglig för svenska konsumenter, vilket är problematiskt från folkhälsosynpunkt. Det finns också en risk för att skattebasen avseende alkoholskatten urholkas om den införda alkohol, som rätteligen ska beskattas här, undanhålls från beskattning. Kontrollerna säkerställer även i dessa fall konkurrensneutralitet då det i dag på marknaden finns många aktörer som hanterar försäljning av beskattade varor enligt regelverket och betalar svensk alkoholskatt.

Tullverket har i dag möjlighet att stoppa och kontrollera vägtransporter med punktskattepliktiga varor längs färdvägen. Tullverket har även möjlighet att kontrollera transporterna när de befinner sig på områden

som inte är tillgängliga för allmänheten, exempelvis en inhägnad gårdsplan. Om transportmedlet körs in i en lokal eller varorna lastas av från ett fordon och förvaras i en lokal i avvaktan på vidare transport med ett annat fordon har dock Tullverket inte med nuvarande lagstiftning möjlighet att utföra någon kontroll av varorna så länge de befinner sig i lokalen.

Särskilt vad gäller flyttningar av beskattade alkohol- och tobaksvaror, ofta beställda över Internet, som förs in i Sverige från andra EU-länder är det vanligt att transportföretagen lastar om sina bilar i en lokal i Sverige. Volymerna för varje mottagare är i dessa fall ofta begränsade. Det är därför vanligt att många mottagares varor förs in till Sverige i en samlad transport för att i en lokal sorteras upp och fördelas på olika transporter vidare ut i landet. I många fall skulle det vara effektivare för såväl Tullverket som transportbolaget att få kontroller utförda i lokalen istället för att få en lastbil stoppad och kontrollerad på vägen. När en lastbil stoppas på vägen måste varorna ofta föras till en kontrollplats för att kontrollen ska kunna fullföljas med avlastning av godset.

En annan situation som förekommer i praktiken och där det skulle vara till fördel att kunna utföra kontrollen i lokalen, är att det företag som ansvarar för lokalen ringer till Tullverket och uppger att man har fått in en pall med alkohol och att ledsagardokument/administrativ referenskod saknas. Företaget undrar om Tullverket kan komma och kontrollera sändningen för att säkerställa att flyttningen är laglig. Tullverket kan med nuvarande bestämmelser inte utföra en sådan kontroll, vilket kan vara svårt att förstå av den som kontaktat Tullverket. Tullverket kan givetvis, i stället för att kontrollera varorna i lokalen, avvakta till dess pallen lastas på ett fordon för att därefter ingripa med en transportkontroll. Ett sådant förfarande medför dock nackdelar för både Tullverket, genom att resurser måste avsättas för bevakning, och aktören, då transporten lätt blir försenad, exempelvis om varorna måste lastas av på nytt för kontrollen.

Tullverket har mot bl.a. denna bakgrund framfört att en möjlighet att genomföra transportkontroller även när varorna befinner sig i lokaler skulle göra transportkontrollen mer effektiv.

Enligt regeringsformen har den enskilde en rätt till skydd mot bl.a. husrannsakan och liknande intrång (2 kap. 6 § RF). Denna rättighet får dock begränsas genom lag (2 kap. 20 § RF). En sådan begränsning får aldrig gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål som har föranlett den (2 kap. 21 § RF). Även i Europakonventionen finns bestämmelser om skydd för enskildas privatliv och hem. Skyddet i RF och Europakonventionen kan åberopas avseende både åtgärder i enskilds bostad och åtgärder i verksamhetslokaler. Intrånget anses dock vara lindrigare då det är fråga om verksamhetslokaler. Tullverket har i dag vid import från tredje land rätt att göra kontroller även i lokaler (6 kap. 10 § tullagen [2000:1281]). Detta gäller inom områden för tillfälliga lager, tullager, frizoner och frilager samt områden på flygplatser och bangårdar där varor som står under tullövervakning förvaras. Om det föreligger misstanke om brott, t.ex. smugglingsbrott, kan det även bli aktuellt med husrannsakan.

Mot bakgrund av vikten av att kontrollen av om punktskattepliktiga varor transporteras i enlighet med de krav som följer av punktskattedirektivet och därvid särskilt behoven av kontroll vid privat

införsel av alkohol- och tobaksvaror, får det anses befoget att utöka Tullverkets möjlighet att under en flyttning kontrollera transporten av varor till att även omfatta varor som i samband med på-, av- och omlastning förvaras i en lokal. Genom en sådan lösning skulle bl.a. undvikas att det uppstår luckor i kontrollen under transportkedjan, möjliggöras en enklare hantering för de aktörer som i dag skulle föredra att kontrollen görs inne i lokalerna samt skapas en möjlighet att effektivisera Tullverkets kontroll.

Kontroller som sker för att säkra skatteindrivningen torde normalt ha ett syfte som är ett godtagbart ändamål för att inskränka individens rätt till skydd. Så bedöms även vara fallet för sådan transportkontroll i lokaler som här är aktuell, dvs. i lokaler som ingår i det kommersiella flödet av varor. Vid utformningen av bestämmelserna om transportkontroll i lokaler bör dock beaktas att dessa utformas på ett sätt som föranleder enskilda minsta möjliga obehag. Kontrollmöjligheten bör mot denna bakgrund begränsas till lokaler som inte utgör bostad. Kontroll bör vidare endast få verkställas under sådan tid på dygnet då verksamhet bedrivs i lokalen.

När får en transportkontroll ske i en lokal?

Om det kan antas att det i en lokal förvaras punktskattepliktiga varor som omfattas av kraven på att flyttning ska ske i enlighet med 1 kap. 6 § LPK, dvs. varor som omfattas av punktskattedirektivets bestämmelser om flyttningar inom EU, föreslås således Tullverket ha rätt att utföra en transportkontroll. De grundläggande kraven i 2 kap. 1 § första stycket om att det ska vara fråga om varor som fraktas med vägtransporter och varor som är eller kan antas vara omfattade av kraven i 1 kap. 6 § LPK gäller även vid transportkontroll i en lokal. Transportkontroll har med den befintliga lagstiftningen ansetts endast få ske vid vägtransporter, inte vid exempelvis tåg, flyg eller fartygstransporter. Begränsningen i första stycket ska läsas mot denna bakgrund och inte förstås som att varorna vid kontrolltidpunkten måste befinna sig ombord en lastbil eller annat fordon för vägtransport. Även varor som förvaras i en lokal i samband med på-, av eller omlastning före, efter eller mellan vägtransporter omfattas således av möjligheten till transportkontroll.

Transportkontroll ska endast få genomföras under en pågående flyttning. En flyttning av punktskattepliktiga varor anses pågå från det att varorna avsänds från säljaren till dess att de tas emot av den slutlige mottagaren. När fråga är om privat införsel är den slutlige mottagaren normalt den som även blir skattskyldig för varorna. De situationer som blir aktuella är därmed flyttningar som utförs genom en kedja av transporter och där varorna på-, av- eller omlastas i en lokal under flyttningens gång. Bestämmelsen om transportkontroll i lokaler ska däremot inte omfatta varor för vilka flyttningen har avslutats, exempelvis varor som tagits emot i ett skatteupplag, eller beskattade varor som lagras utan samband med en sådan flyttning som omfattas av bestämmelserna i 1 kap. 6 § LPK.

Hur ska en transportkontroll i en lokal få gå till ?

Vid en transportkontroll enligt LPK är avsikten att Tullverket ska kontrollera att flyttningen av varorna sker i enlighet med kraven i 1 kap. 6 § LPK. Tullverket kontrollerar därvid om formkraven för flyttningen har iakttagits, exempelvis om rätt dokument medförs flyttningen och om säkerhet har ställts enligt gällande bestämmelser. Tullverkets kontroll syftar även till att identifiera vem som är skattskyldig för transporten för de fall skattskyldighet blir aktuell. I vissa fall är det också aktuellt för Tullverket att besluta om skatten på varorna.

Bestämmelserna i 1 kap. 6 § LPK är tillämpliga under hela flyttningen av de punktskattepliktiga varorna. Det innebär t.ex. att vid en flyttning av beskattade varor ska förenklat ledsagardokument medfölja flyttningen hela vägen fram till den slutliga mottagaren. Att varorna under flyttningen omlastas och sänds vidare med en annan transportör gör således inte någon skillnad vad avser kraven i 1 kap. 6 § LPK. Att föreskrivna dokument följer med flyttningen är mycket betydelsefullt såväl för kontrollen som för den efterföljande beskattningen.

När det blir aktuellt att genomföra en transportkontroll i en lokal bör Tullverket, i syfte att identifiera de varor som omfattas av bestämmelserna i 1 kap. 6 § LPK, ha rätt att undersöka sådana utrymmen i lokalen där punktskattepliktiga varor kan antas förvaras. Vid kontrollen bör Tullverket vidare, på samma sätt som när varorna befinner sig ombord på ett transportmedel eller på gårdsplanen utanför lokalen, ha rätt att undersöka sådana lådor, behållare, containrar och tankar där punktskattepliktiga varor kan förvaras under transporten. Om hela transportmedlet skulle befinna sig i lokalen bör kontrollen även omfatta transportmedlet. Tullverket bör även ha samma möjlighet som vid annan transportkontroll att undersöka och ta prov på varorna.

En viktig del av transportkontrollen är att Tullverket har möjlighet att granska administrativa referenskoder, ersättningsdokument, förenklade ledsagardokument och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen. Tullverket måste även ha möjlighet att härleda den administrativa referenskoden till ett elektroniskt administrativt dokument och granska det dokumentet. Vid granskningen bör tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet eller lokalen få användas.

Såsom anförts ovan är det viktigt att Tullverket vid transportkontrollen kan kontrollera de dokument som ska följa med flyttningen. Vid sådan transportkontroll i lokal som nu föreslås kan det dock finnas skäl att, i förhållande till vad som gäller enligt annan transportkontroll, begränsa Tullverkets möjlighet att eftersöka sådana handlingar. I en lokal kan det antas i många fall förekomma även kontorsutrymmen där en stor mängd handlingar förvaras och företagets verksamhet bedrivs helt eller delvis. Den som bedriver verksamheten i lokalen är normalt inte skattskyldig för de punktskattepliktiga varor som förvaras där under flyttningen. Om Tullverket skulle ges rätt att, såsom är fallet när transportkontroll sker utanför lokaler, även eftersöka de handlingar som omnämns i LPK skulle detta riskera att ge upphov till många frågor kring skyddet för den enskildes integritet, såsom vilka möjligheter som bör finnas att undanta handlingar från granskning. Tullverkets behov av att eftersöka de handlingar som kan vara hänförliga till transporten bedöms inte vid

sådan lokalkontroll som nu föreslås vara tillräckligt starkt för att motivera en möjlighet för verket att eftersöka handlingar i lokalen. En skyldighet bör dock införas för den som ansvarar för lokalen att tillhandahålla Tullverket den administrativa referenskoden, ersättningsdokumentet eller det förenklade ledsagardokumentet, se vidare nedan under avsnitt 8.3.

Syftet med den föreslagna utökade möjligheten till transportkontroll är som ovan beskrivits dels att ge Tullverket möjlighet att på ett mer effektivt sätt utföra transportkontroller, dels att underlätta för de aktörer som av praktiska skäl gärna ser att Tullverkets kontroll äger rum i lokalen. Vid bedömningen av vilka tvångsåtgärder som bör vara tillgängliga måste en avvägning göras mellan syftet med kontrollen och det ingrepp som tvångsåtgärderna skulle medföra. Vid den kontroll som här är aktuell bedöms syftet med kontrollerna kunna uppnås i tillräcklig utsträckning utan att Tullverket ges rätt att med tvång bereda sig tillträde till lokalen eller utrymmena i lokalen. Tullverket bör således inte ha rätt att öppna dörrar till lokalen som är låsta eller har tillslutits på annat sätt. Om varorna inne i lokalen förvaras i ett transportmedel eller en container som är låst eller har tillslutits på annat sätt bör dock Tullverket, på motsvarande sätt som om transportmedlet eller containern hade befunnit sig utanför lokalen, ha rätt att öppna transportmedlet eller containern.

Bestämmelserna i 2 kap. 8 § LPK om hur länge en transportkontroll får pågå bör gälla även vad avser transportkontroll i lokaler. Detta innebär att en transportkontroll i normalfallet inte får pågå längre än sex timmar. Om ägaren eller nyttjanderättsinnehavaren till lokalen inte fullgör sina skyldigheter att ge Tullverket möjlighet att undersöka varan bör kontrollen få pågå under längre tid. Det saknas anledning att bestämma den längsta tiden för transportkontroll till annat än vad som gäller i dag, dvs. högst tolv timmar.

Utöver de begränsningar som finns angivna i lagtexten är det viktigt att i det enskilda fallet, såsom vid andra transportkontroller, beakta den generella proportionalitetsprincip som finns angiven i 1 kap. 5 §. Där anges att ett beslut om åtgärd enligt LPK får fattas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den enskilde.

Ett beslut om transportkontroll kan enligt 4 kap. 14 § LPK inte överklagas. Ett skäl till detta är att en överklaganderätt ter sig verkningslös, inte minst mot bakgrund av att en transportkontroll får pågå högst sex timmar (se prop. 1997/98:100 s. 136). Den nya möjligheten till transportkontroll i lokal medför inte någon annan bedömning.

Förslagen föranleder ändringar i 2 kap. 1 – 3 och 8 §§ samt införandet av en ny paragraf, 2 kap. 1 b § LPK.

8.3 Skyldigheter för den som bedriver verksamhet i lokalen

Förslag: Ägaren eller den som innehar nyttjanderätt till den lokal där transportkontroll genomförs ska se till att administrativ referenskod, ersättningsdokument och förenklat ledsagardokument följer med flyttningen och tillhandahålla Tullverket dessa vid en transportkontroll. Transporttillägg ska kunna tas ut av en ägare eller nyttjanderättshavare som inte ser till att förenklat ledsagardokument tillhandahålls vid transportkontrollen. Ägare eller den som innehar nyttjanderätt till lokalen ska vidare bereda Tullverket tillträde till lokalen, ge verket möjlighet att undersöka varorna och transportmedlen och utan kostnad tillhandahålla varuprov, svara för den transport som behövs för kontrollen samt ansvara för uppackning och återinpackning av varorna. Den som åsidosätter sina skyldigheter ska ersätta staten för dess kostnader på grund av detta. Ändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2012.

Skälen för förslagen: Såsom framkommit under avsnitt 8.2 är det mycket viktigt för transportkontrollen att de handlingar som anges i 1 kap. 6 § LPK följer med varorna under hela flyttningen. Enligt nuvarande bestämmelser föreligger en skyldighet för förare att se till att administrativ referenskod, ersättningsdokument och förenklat ledsagardokument följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 § LPK. Tillgängliga handlingar ska tillhandahållas Tullverket vid en transportkontroll. Om en flyttning sker genom en kedja av transporter med mellanliggande förvaring i en lokal föreligger således skyldighet för förarna av de transporter som sker såväl före som efter förvaringen i lokalen att se till att de angivna handlingarna följer varorna. För att göra det möjligt att genomföra transportkontrollen även när varorna befinner sig i lokalen är det viktigt att handlingarna följer varorna även under denna tid. Det bör mot denna bakgrund införas en uttrycklig skyldighet att se till att handlingarna medföljer varorna under den tid de förvaras i lokalen. Det bör också föreligga en skyldighet att tillhandahålla Tullverket handlingarna vid en transportkontroll. Den som äger en lokal får normalt anses ha ett ansvar att se till att kraven i 1 kap. 6 § LPK är uppfyllda för de varor som förvaras i lokalen. Om lokalen är upplåten till någon annan bör i stället den som innehar nyttjanderätten till lokalen åläggas detta ansvar. Ägaren eller den som innehar nyttjanderätt till lokalen ska därmed vara skyldiga att se till att administrativ referenskod, ersättningsdokument eller förenklat ledsagardokument följer med varorna och tillhandahålls Tullverket vid en transportkontroll.

Det bör vidare föreligga en skyldighet för ägaren eller den som innehar nyttjanderätt till lokalen att bereda Tullverket tillträde till lokalen och utrymmen i denna samt möjlighet att undersöka varorna inne i lokalen. På motsvarande sätt som vid andra transportkontroller ska det även föreligga en skyldighet att utan kostnad tillhandahålla varuprover och svara för uppackning och återinpackning av varorna. Skulle det bli

aktuellt att flytta varorna för kontroll bör ägaren eller den som innehar nyttjanderätt till lokalen även ansvara för detta. Skyldigheten att bereda Tullverket tillgång till lokalen gäller endast i den utsträckning som aktören förfogar över lokalen.

I likhet med förare eller ägare till varor som ska kontrolleras och som åsidosätter sin skyldighet att ge Tullverket möjlighet att undersöka varor m.m. bör den ägare eller innehavare av nyttjanderätt till lokalen som åsidosätter sina skyldigheter ersätta staten dess kostnader på grund av detta. Ersättningskyldigheten ska efterges helt eller delvis om det framstår som oskäligt att ta ut ersättning.

En förare som inte har med sig föreskrivet förenklat ledsagardokument kan påföras transporttillägg. Om föraren kommer in med dokumentet till Tullverket inom en månad från dagen för beslutet om transporttillägg ska tillägget undanröjas. Bestämmelserna om transporttillägg för förare infördes den 1 januari 2009 (prop. 2008/09:48, bet. 2008/09:SkU14, rskr. 2008/09:110, SFS 2008:1321). Syftet med transporttillägget är att upprätthålla de krav på förenklade ledsagardokument som följer av punktskattedirektivet och säkerställa beskattningen av punktskattepliktiga varor som släppts för konsumtion i en annan medlemsstat. Transporttillägget verkar som påtryckningsmedel på föraren så att denne, t.ex. i samband med att han eller hon åtar sig transportuppdraget försäkras sig om att förenklat ledsagardokument följer med flyttningen. På samma grunder bör även skyldigheten för ägare eller den som innehar nyttjanderätt till lokal där sådana varor förvaras som ska följas av ett förenklat ledsagardokument att se till att förenklat ledsagardokument tillhandahålls Tullverket vid transportkontrollen sanktioneras genom transporttillägg.

Förslagen föranleder ändringar i 2 kap. 6 och 7 §§ och 4 kap. 1 och 2 §§ LPK.

9 Övriga frågor

Förslag: Vissa ändringar ska göras för att anpassa lagstiftningen till att det datoriserade systemet, EMCS, från och med den 1 januari 2011 är obligatoriskt och att samtliga EU-länder har tagit det i bruk. Ändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2012.

Skälen för förslagen: Det datoriserade systemet, EMCS, började tillämpas inom EU i begränsad omfattning den 1 april 2010. Under en övergångsperiod gav punktskattedirektivet utrymme för medlemsstater och aktörer att tillämpa antingen det datoriserade systemet eller bestämmelser om fysiska ledsagardokument (se t.ex. artikel 46 i punktskattedirektivet). I samband med genomförandet av punktskattedirektivet i svensk rätt infördes eller behölls av denna anledning vissa bestämmelser om ledsagardokument i såväl LTS, LAS och LSE som i LPK. Eftersom samtliga medlemsstater i EU numera har tagit EMCS i bruk och utrymmet för att använda

övergångsbestämmelserna om fysiska ledsagardokument upphört finns det anledning att uppdatera de svenska lagstiftningarna.

Mot denna bakgrund bör 27 c § LTS, 28 c § LAS och 6 kap. 15 § LSE upphävas. Vidare bör i LPK begreppet ledsagardokument, vilket tidigare omfattade såväl förenklade ledsagardokument som ledsagardokument vid flyttning av obeskattade varor, ersättas med begreppet förenklat ledsagardokument. Slutligen bör kravet på att medföra bevis om ställd säkerhet vid flyttningar av punktskattepliktiga varor tas bort eftersom det inte längre utfärdas sådana bevis. Numera gäller istället att den som får ett godkännande som tillfälligt registrerad varumottagare blir registrerad i SEED för den aktuella flyttningen.

Förslagen föranleder ändring i 27 c § LTS, 28 c § LAS, 6 kap. 15 § LSE och 1 kap. 5 a och 6 §§, 2 kap. 2 och 6 §§ och 4 kap. 1 § LPK.

10 Offentligfinansiella och andra effekter

10.1 Punktskatteförfarandet vid import

Offentlig finansiella effekter

De föreslagna ändringarna avser i första hand att bättre anpassa bestämmelserna om beskattning vid import till punktskattedirektivet. Vad gäller flyttningar under uppskovsförfarandet och till godkända lagerhållare bedöms förslagen inte ha några offentligfinansiella effekter.

Vad gäller import av alkohol- och tobaksvaror som i dag sker av registrerade varumottagare kommer det att ske en viss tidigareläggning av betalningen av skatten. Såvitt framkommit är det dock endast mycket begränsade volymer alkohol- och tobaksvaror som importerats från tredje land av registrerade varumottagare. Det kan antas att flertalet av de som i dag är registrerade varumottagare och importerar alkohol- och tobaksvaror från tredje land kommer att fortsätta med sådan import antingen som upplagshavare eller i en verksamhet som kombinerar import från tredje land med införsel från EU-länder. De offentligfinansiella effekterna bedöms mot denna bakgrund vara försumbara.

Konsekvenser för myndigheter och domstolar

De föreslagna ändringarna innebär att beslut om skatt i de fall registrerade varumottagare importerar varor ska fattas av Tullverket. Såsom angetts ovan är dock den import av alkohol- och tobaksvaror som sker av registrerade varumottagare begränsad och kostnaden bedöms kunna hanteras inom ramen för Tullverkets anslag.

Vad avser de ändrade bestämmelserna om skattskyldighet för registrerade avsändare medför dessa att skyldigheten att lämna in en punktskattedeklaration i egenskap av registrerade avsändare faller bort. Detta får antas innebära en viss förenkling för Skatteverket.

Förslagen bedöms inte öka arbetsbördan eller kostnaderna för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Konsekvenser för aktörerna

Genom de föreslagna ändringarna anpassas bestämmelserna om beskattning vid import bättre till punktskattedirektivet. För den som hanterar varor under uppskovsförfarandet innebär detta att risken för att skatt ska behöva betalas direkt vid importen minskar. Vad gäller registrerade avsändare innebär förändringarna vidare att dessa slipper den deklarationsskyldighet som i dag är följden av bestämmelserna om skattskyldighet om varor avsänds från platsen för import på annat sätt än under uppskovsförfarandet. Denna skattskyldighet har enligt uppgift från Skatteverket varit svår att förstå och hantera. För dessa aktörer uppkommer därmed en viss minskad administrativ börda.

Vad gäller registrerade varumottagare kommer skattskyldigheten vid import från tredje land genom de föreslagna ändringarna att inträda redan vid importen, vilket kan innebära en viss kostnadsökning. Det är dock endast ett mindre antal varumottagare som importerar alkohol- och tobaksvaror. För de registrerade varumottagare som i dag endast importerar alkohol- och tobaksvaror från tredje land tillkommer att de, för att fortsätta ha rätt att enligt alkohollagens regler importera alkohol, även måste föra in alkohol- och tobaksvaror från andra EU-länder alternativt ansöka om godkännande som upplagshavare.

10.2 Anpassning av vissa bestämmelser avseende Skatteverkets beskattningsdatabas

De föreslagna ändringarna innebär att bestämmelserna om Skatteverkets beskattningsdatabas bättre överensstämmer med de förändringar som föranleds av det datoriserade systemet, EMCS. Genom ändringarna säkerställs även att Tullverket genom direktåtkomst får tillgång till de uppgifter som verket har behov av för att kunna genomföra effektiva kontroller. För Skatteverket innebär bestämmelserna om gallring vidare att uppgifter inte behöver bevaras längre än vad som är normalt för uppgifter i beskattningsdatabasen. Ändringarna bedöms inte medföra några ökade kostnader för Tullverket eller Skatteverket.

Förslagen bedöms inte öka arbetsbördan eller kostnaderna för de allmänna förvaltningsdomstolarna. Förslagen bedöms inte ha några offentligfinansiella effekter.

10.3 Ändrade bestämmelser om transportsäkerhet i vissa fall

Förslaget bedöms inte ha några offentligfinansiella effekter.

För de företag som hanterar transporter av etylalkohol i bulk kommer en lägre transportsäkerhet att medföra en förbättrad konkurrenssituation i förhållande till företag som hanterar transporter av andra drivmedel.

Förslaget bedöms inte medföra ökade kostnader för Skatteverket.

Förslaget bedöms inte öka arbetsbördan eller kostnaderna för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

10.4 Flyttningar av varor från små vinproducenter

Förslaget bedöms inte ha några offentligfinansiella effekter eller medföra ökade kostnader för Skatteverket. Förslaget bedöms inte öka arbetsbördan eller kostnaderna för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

10.5 Förbättrade möjligheter till transportkontroll

Offentlig finansiella effekter

Förslaget syftar till att säkerställa att punktskattepliktiga varor flyttas i enlighet med de krav som ställs upp i punktskattedirektivet och göra det möjligt för Tullverket att mer effektivt kontrollera hanteringen av punktskattepliktiga varor. Får förslagen avsedd effekt borde skattebortfallet minska något, dels genom beslut om skatt, dels genom en preventiv effekt. Det är emellertid synnerligen svårt att beräkna detta på förhand.

För den som äger eller innehar nyttjanderätt till lokal där transportkontroll sker har förslaget den effekten att skyldigheten att tillhandahålla förenklat ledsagardokument sanktioneras med transporttillägg. Det kan inte antas att transporttillägg kommer att påföras i sådan utsträckning att inkomsterna därav får någon beräkningsbar påverkan på statens inkomster.

Konsekvenser för myndigheter och domstolar

De föreslagna ändringarna innebär att Tullverket får möjlighet att genomföra sina kontroller på ett mer effektivt sätt. Ändringarna bedöms inte ge upphov till ändrat resursbehov för verket utan i stället ge utrymme för att befintliga resurser utnyttjas så effektivt som möjligt. De föreslagna ändringarna bedöms inte medföra några nämnvärda effekter för Skatteverket.

Förslagen bedöms inte öka arbetsbördan eller kostnaderna för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Konsekvenser för aktörerna

Redan i dag får transporter av punktskattepliktiga varor kontrolleras över hela landet. Det som är nytt med förslaget är att kontrollen kan ske i en lokal där varorna förvaras under flyttningen. Detta bedöms inte medföra någon nämnvärd nackdel för transportbranschen. Genom att kontroller kan ske i lokalen kan även vissa fördelar uppkomma för aktörerna exempelvis genom att varorna inte behöver lastas av transportmedel och flyttas till kontrollplatser. Dessutom leder ett skatteundandragande till att

seriösa näringsidkare kan konkurreras ut av illegala aktörer varför förslagen bör vara till fördel för näringslivet.

11 Författningskommentar

11.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

9 §

Första stycket punkt 2 har ändrats för att tydligare beskriva att skattskyldighet för en registrerad varumottagare uppkommer när denne i sin egenskap av varumottagare tar emot tobaksvaror enligt uppskovsförfarandet.

Första stycket punkt 3 har tagits bort eftersom en registrerad avsändare endast är skattskyldig i de situationer där det blir fråga om s.k. oegentlighetsbeskattning. Ändringen innebär inte någon skillnad vad avser kraven i 15 § på ställande av säkerhet för skatten vid flyttningar av varor under uppskov eftersom den skatt som där ska täckas av säkerheten är den skatt som kan påföras vid oegentlighetsbeskattningen. Bakgrunden till ändringen beskrivs vidare i avsnitt 4.4.

Punkterna 4-9 i första stycket har numererats om.

9 a §

Följdändring med hänsyn till omnumreringen i 9 § första stycket.

9 b §

Följdändring med hänsyn till omnumreringen i 9 § första stycket.

9 c §

I bestämmelsen anges vem som är skattskyldig för import av skattepliktiga varor från tredje land. Av 19 § följer att det är Tullverket som beslutar om skatt i dessa fall.

Av ett nytt *tredje stycke* följer att från skattskyldighet vid import undantas varor som avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 8 b och 8 c §§. Bestämmelsen utgör ett undantag från huvudregeln om skattskyldighet vid import. För att varorna ska undantas från skattskyldighet måste de anmälas till övergång till fri omsättning enligt tullförfarandet och vid övergången till fri omsättning avsändas av en godkänd registrerad avsändare enligt 15 §. Flyttningen måste vidare ske till någon av de platser eller aktörer som anges i 8 b § och de formella kraven i 8 c § måste vara uppfyllda. Det ankommer på den som hävdar att undantaget från skattskyldighet vid import är tillämpligt att även visa att så är fallet. Om Tullverket anser att det är tveksamt om kriterierna för undantag är uppfyllda kan de begära att den registrerade avsändaren ger in underlag som visar detta.

Att varorna avsänds av en registrerad avsändare och flyttas under uppskovsförfarandet behöver inte alltid innebära att varorna fysiskt förflyttas. I vissa fall förekommer det exempelvis att tullager och

skatteupplag befinner sig på samma plats och avsändandet får då förstås i en mer administrativ bemärkelse.

13 §

Ändringen i *första stycket* innebär att det inte längre är möjligt att bli godkänd som varumottagare om verksamheten endast avser import av varor från tredje land. Bakgrunden till detta är att varor som importeras från tredje land av en registrerad varumottagare genom ändringen i 9 c § beskattas vid importen.

18 §

Följdändring med hänsyn till omnumreringen i 9 § första stycket.

19 §

Av bestämmelsen i sin nya lydelse följer att Tullverket beslutar om skatten för den som är skattskyldig vid import enligt 9 c §. Detta utgör ett undantag från de generella bestämmelserna i 2 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) om att beslut om skatt fattas av Skatteverket. I de fall varorna är undantagna från skattskyldighet enligt 9 c § tredje stycket ska skatt inte betalas till Tullverket utan till Skatteverket enligt huvudregeln.

20 §

I bestämmelsen anges när skattskyldigheten inträder.

Den *andra punkten* har tagits bort med hänsyn till att skattskyldigheten för registrerade avsändare i 9 § första stycket 3 har tagits bort.

Hänvisningen i den *nionde punkten* till 19 § fyller inte någon funktion och bör därmed tas bort.

I övrigt utgörs ändringarna av följdändringar till följd av omnumreringen av 9 § första stycket.

23 §

Ändringen i *tredje stycket* innebär en korrigering av hänvisningen till 22 f §.

37 §

I bestämmelsen regleras skattskyldigheten för import av snus och tuggtobak.

Av ett nytt *tredje stycke* följer att från skattskyldighet vid import från tredje land undantas varor som vid importen ägs av en godkänd lagerhållare. I dessa fall kommer skattskyldighet i stället att uppkomma enligt övriga bestämmelser om skattskyldighet för lagerhållare, t.ex. när snus eller tuggtobak levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare (29 § punkt 1 a). Bestämmelsen utgör ett undantag från huvudregeln om skattskyldighet vid import. Det ankommer på den som hävdar att undantaget från skattskyldighet vid import är tillämpligt att även visa att så är fallet. Om Tullverket anser att det är tveksamt om kriterierna för undantag är uppfyllda kan de begära att den godkände lagerhållaren ger in underlag som visar att denne är ägare till varorna.

39 §

Hänvisningen i den *femte punkten* till 40 § fyller inte någon funktion och bör därmed tas bort.

40 §

Av *första stycket* i sin nya lydelse följer att Tullverket beslutar om skatten för den som är skattskyldig vid import enligt 37 §. Detta utgör ett undantag från de generella bestämmelserna i 2 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) om att beslut om skatt fattas av Skatteverket. I de fall varorna är undantagna från skattskyldighet enligt 37 § tredje stycket ska skatt inte betalas till Tullverket utan till Skatteverket enligt huvudregeln.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 juli 2012.

Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Detta innebär bl.a. att äldre bestämmelser om skattskyldighet vid import tillämpas vid import av varor som äger rum före ikraftträdandet.

11.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

7 §

Följdändring med hänsyn till omnumreringen i 8 § första stycket.

7 f §

Av paragrafen, som är ny, följer att varor omfattas av uppskovsförfarandet om de avsänds av en vinproducent som enligt nationella bestämmelser med stöd av artikel 40 i punktskattedirektivet undantas från kraven i kapitel IV i punktskattedirektivet. En förutsättning för att varorna ska omfattas av uppskovsförfarandet är dock att de flyttas under uppskovsförfarande enligt de nationella kraven i avsändarmedlemsstaten. De formella krav på exempelvis elektroniskt administrativt dokument som uppställs i kapitel IV i punktskattedirektivet, och som har sin motsvarighet i 7 c §, gäller således inte för dessa flyttningar. Avgörande för vilka formaliteter som ska gälla för att flyttningen ska anses utgöra en uppskovsflyttning är i stället vad som gäller enligt nationella bestämmelser i avsändarmedlemsstaten.

8 §

Se kommentaren till 9 § LTS.

8 a §

Följdändring med hänsyn till omnumreringen i 9 § första stycket.

8 b §

Följdändring med hänsyn till omnumreringen i 9 § första stycket.

8 c §

Se kommentaren till 9 c § LTS.

10 a §

En ny bestämmelse införs som innebär att säkerheten vid flyttningar i bulk med fartyg eller via rörledningar av etylalkohol ska ställas med ett belopp som motsvarar 10 procent av den skatt som belöper på varorna.

Bestämmelsen innebär ett undantag från de allmänna bestämmelserna om beräkning av transportsäkerhet. Undantaget omfattar endast varor med KN-nummer 2207. Etylalkohol med en alkoholhalt överstigande 80 procent omfattas av detta KN-nummer. För att det ska vara aktuellt att tillämpa bestämmelsen ska flyttningen vidare ske med fartyg eller via rörledning. Utöver detta har undantagsbestämmelsen begränsats till att gälla flyttningar av etylalkohol i bulk. Flyttningar med fartyg av etylalkohol som är förpackad på exempelvis flaskor eller fat omfattas således inte av undantagsbestämmelsen.

Vid beräkningen enligt 10 § andra stycket av den skatt som i medeltal belöper på de varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn ska således vad avser de flyttningar som här är aktuella ett belopp motsvarande 10 procent av skatten på varorna tas med i beräkningen.

12 §

Se kommentaren till 13 § LTS.

14 §

En hänvisning till den nya bestämmelsen 10 a § har lagts till i *andra stycket*.

18 §

Se kommentaren till 19 § LTS.

19 §

Se kommentaren till 20 § LTS.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Se kommentaren till LTS.

Vad gäller de ändrade bestämmelserna om transportsäkerhet i 10 a § innebär detta bl.a. beloppet för transportsäkerheten ska beräknas enligt de äldre bestämmelserna om flyttningen äger rum före ikraftträdandet.

11.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994: 1776) om skatt på energi

2 kap.

1 §

Följdändring med hänsyn till omnumreringen i 4 kap. 1 §.

11 §

Följdändring med hänsyn till omnumreringen i 4 kap. 1 §.

4 kap.

1 §

Se kommentaren till 9 § LTS.

1 a §

Följdändring med hänsyn till omnumreringen i 1 §.

1 b §

Se kommentaren till 9 c § LTS.

13 §

Se kommentaren till 37 § LTS.

5 kap.

1 §

Se kommentaren till 20 § LTS.

2 §

Se kommentaren till 20 § LTS.

3 §

Följdändring med hänsyn till omnumreringen i 4 kap. 1 §.

4 §

Följdändring med hänsyn till omnumreringen i 4 kap. 1 §.

5 §

Se kommentaren till 19 § LTS.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Se kommentaren till LTS.

11.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

1 kap.

5 a §

I *första stycket* ersätts begreppet ledsagardokument med begreppet förenklade ledsagardokument. Skälet till denna ändring är att användandet av det datoriserade systemet, EMCS blivit obligatoriskt från och med den 1 januari 2011 och samtliga medlemsstater i EU är numera anslutna till systemet. Några andra ledsagardokument än de förenklade ledsagardokument som används vid flyttningar av beskattade varor är därmed inte längre aktuella.

Bestämmelsen i artikel 46.1 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om

upphävande av direktiv 92/12/EEG är från och med den 1 januari 2011 inte tillämplig. *Tredje stycket* tas därför bort.

6 §

I *första stycket* tas kravet på att medföra bevis om ställd säkerhet bort. Bakgrunden till ändringen är att det inte längre utfärdas sådana bevis. Numera gäller istället att den som får ett godkännande som tillfälligt registrerad varumottagare blir registrerad i SEED för den aktuella flyttningen. Vidare ändras begreppet ledsagardokument till förenklat ledsagardokument i *första och andra styckena*, se kommentaren till 5 a §.

2 kap.

1 §

Genom det nya *tredje stycket* införs en möjlighet till transportkontroll i lokaler där punktskattepliktiga varor förvaras eller kan antas förvaras i samband med att de på-, av- och omlastas under en pågående flyttning.

En flyttning anses som pågående från det att varorna lämnar avsändaren till dess att de tas emot av den slutlige mottagaren. Flyttningen kan således ske genom flera led av transporter. Kontroll kan inte ske av varor för vilka flyttningen har avslutats, exempelvis varor som befinner sig i ett skattupplag. Av första stycket följer också att det ska vara fråga om varor som är eller kan antas vara omfattade av 1 kap. 6 §.

Av första stycket följer att transportkontroll endast får avse frågan om vägtransport av punktskattepliktiga varor sker på ett korrekt sätt. Varor kan dock under en pågående flyttning som sker med vägtransport förvaras i en lokal i samband med pålastning, avlastning och omlastning. En typisk situation kan vara att varorna tas in för sortering i en lokal i samband med omlastning från en vägtransport till en annan. Det kan dock även vara fråga om att varorna befinner sig i lokalen för att lastas på ett fordon för vägtransport efter att tidigare transportled skett med annat färd sätt. Någon tidsmässig begränsning av hur länge varorna kan anses förvaras i lokalen i samband med omlastning föreligger inte så länge det är fråga om en pågående flyttning, dvs. varorna ännu inte har nått den slutlige mottagaren.

1 b §

I paragrafen, som är ny, anges vissa begränsningar i rätten att genomföra transportkontroll i lokaler. Transportkontroll får därvid inte genomföras i lokal som är bostad. Kontrollen ska vidare genomföras vid tidpunkt då verksamhet bedrivs i lokalen.

2 §

I *första stycket* tas kravet på att medföra bevis om ställd säkerhet bort. Bakgrunden till ändringen är att det inte längre utfärdas sådana bevis. Numera gäller istället att den som får ett godkännande som tillfälligt registrerad varumottagare blir registrerad i SEED för den aktuella flyttningen. Vidare ändras begreppet ledsagardokument till förenklat ledsagardokument, se kommentaren till 5 a §.

I det nya *andra stycket* anges vilka befogenheter Tullverket har vid kontroll av punktskattepliktiga varor i en lokal. Bestämmelserna

motsvarar i huvudsak vad som enligt första stycket gäller vid annan transportkontroll. Vid transportkontroll i lokal har Tullverket dock även befogenhet att undersöka utrymmen i lokalen där punktskattepliktiga varor förvaras eller kan antas förvaras. En ytterligare skillnad mot annan transportkontroll är att Tullverket endast har rätt att granska, inte eftersöka, administrativa referensnummer, ersättningsdokument, förenklade ledsagardokument och andra handlingar som kan vara av betydelse för beskattningen.

3 §

Genom ett nytt *tredje stycke* klargörs att Tullverkets befogenheter att öppna utrymmen som är låsta eller har tillslutits på annat sätt inte omfattar utrymme i lokal. Tullverket har inte heller rätt att öppna lokaler som är låsta. Motsvarande gäller försegling av lokaler och utrymmen i lokaler.

6 §

I *första stycket* ändras begreppet ledsagardokument till förenklat ledsagardokument, se kommentaren till 5 a §.

Enligt det nya *andra stycket* införs en skyldighet för den som äger eller innehar nyttjanderätten till den lokal där punktskattepliktiga varor förvaras i samband med att de på-, av- eller omlastas under en pågående flyttning att se till att administrativ referensnummer, ersättningsdokument och förenklat ledsagardokument följer med de punktskattepliktiga varor som förvaras i lokalen. Vid en transportkontroll ska den som äger lokalen eller den som innehar nyttjanderätt till lokalen tillhandahålla Tullverket dokumenten.

7 §

I bestämmelsen anges vilka skyldigheter som föreligger för förare eller ägare till varor som ska kontrolleras. Motsvarande skyldigheter kommer genom ändringarna i *första stycket* att gälla även för den som äger eller innehar nyttjanderätt till lokal där varor som ska kontrolleras förvaras. I andra punkten införs även en skyldighet att bereda Tullverket tillträde till lokal vid transportkontroll.

Av *andra stycket* följer att skyldigheten enligt första stycket 1 och 2 gäller endast i den utsträckning som enskild förfogar över det som ska undersökas eller lokalen. När det gäller lokaler kan rätten att förfoga över utrymmet i fråga tillkomma lokalens ägare och dennes eventuella ställföreträdare, men om utrymmet i fråga är uthyrt är det i stället den som hyr utrymmet som förfogar över det.

Ersättningsskyldigheten enligt *tredje stycket* gäller även när transportkontroll sker i en lokal.

8 §

I paragrafen finns bestämmelser om den längsta tid som en transportkontroll får pågå. Vid transportkontroll i lokal gäller samma tider som vid annan transportkontroll.

4 kap.

1 §

I *första stycket* 1 har ledsagardokument och bevis om ställd säkerhet tagits bort eftersom det från och med 1 januari 2011 inte längre föreligger krav på att medföra dessa dokument.

Enligt det nya *fjärde stycket* ska transporttillägg påföras den som äger eller innehar nyttjanderätt till lokal där punktskattepliktiga varor förvaras i samband med att de på-, av- och omlastas under en pågående flyttning om föreskrivet förenklat ledsagardokument vid flyttning av punktskattepliktiga varor som beskattats i ett annat EU-land inte tillhandahålls vid transportkontrollen. Skyldigheten i 2 kap. 6 § att se till att förenklat ledsagardokument följer med varorna och tillhandahålls vid transportkontrollen sanktioneras således i dessa fall med transporttillägg. Transporttillägget är i dessa fall, liksom i de fall som följer av tredje stycket, avsett som påtryckningsmedel för den som hanterar beskattade varor som flyttas från andra EU-länder att medverka till att varorna flyttas i enlighet med punktskattedirektivet och att den svenska punktskatten därmed kan säkerställas.

Av *femte stycket* följer att transporttillägg enligt *fjärde stycket* ska beräknas på samma sätt som övriga transporttillägg.

2 §

Bestämmelsen om undanröjande av transporttillägg i *första stycket* utvidgas till att omfatta även transporttillägg som påförs enligt 1 § *fjärde stycket*. Även i dessa fall ska transporttillägget undanröjas om den som beslutet gäller kommer in med föreskrivna dokument inom en månad från dagen för beslutet.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 juli 2012.

Äldre bestämmelser tillämpas vid transportkontroller som beslutats före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna om transportkontroll i lokaler blir således endast tillämpliga om beslutet om transportkontroll fattas efter den 1 juli 2012.

11.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

2 kap.

4 a §

I paragrafen, som är ny, anges att uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG av den 16 juni 2003 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor får behandlas i databasen. Det datoriserade systemet, Excise Movement System, EMCS, är ett gemensamt system inom EU för att hantera flyttningar av punktskattepliktiga varor. Vilka uppgifter och handlingar som ska ingå i det datoriserade systemet har bestämts på EU-nivå och är samma i alla medlemsstater.

8 §

I paragrafen regleras bl.a. Tullverkets möjlighet att ha direktåtkomst till databasen. Genom det nya *tredje stycket* får Tullverket direktåtkomst till samtliga uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet, EMCS.

Möjligheten i *fjärde stycket* för regeringen att meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter åtkomsten får avse har utvidgats till att även omfatta uppgifter och handlingar enligt det nya tredje stycket.

12 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om när uppgifter och handlingar som behandlas i databasen ska gallras.

I det nya *tredje stycket* regleras tidpunkten för gallring av uppgifter och handlingar som ingår i det datoriserade systemet, EMCS. Varje flyttning som hanteras i EMCS tilldelas en administrativ referenskod. En rad olika meddelanden kan dels under flyttningens gång, dels efter flyttningen har avslutats kopplas till denna administrativa referenskod. För att gallringen ska kunna hanteras på ett enkelt sätt och för att säkerställa att alla uppgifter och handlingar finns kvar så länge som det kan finnas behov av dem, har tidpunkten för gallringen kopplats till när de meddelanden som är knutna till en viss administrativ referenskod senast ändrats.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 juli 2012. Några särskilda övergångsbestämmelser bedöms inte nödvändiga.

11.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:1496) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Se kommentaren till 2 kap. 1 § i förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

11.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:1497) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Se kommentaren till 2 kap. 1 § i förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

11.8 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (0000:000)

26 kap.

37 §

I paragrafen görs följdändringar med hänsyn till omnumreringen i 9 § första stycket lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 8 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt och 4 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.